

Μερόνια

polyphonica

2011-2021

Τι είναι η polyrhonica

Η Polyrhonica είναι μια αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία που από το 2011 προσφέρει σε παιδιά και νέους άσχετα από τον τόπο καταγωγής τους, τη θρησκεία ή τη γλώσσα τους, την ευκαιρία να συμμετάσχουν στην κοινωνία της γνώσης και της δημιουργίας μέσα από τη μουσική και τις τέχνες.

Στους στόχους της Polyrhonica είναι η οργάνωση εκπαιδευτικών και πολιτιστικών δραστηριοτήτων με θέματα κατά κύριο λόγο τη μουσική, το χορό, το θέατρο και γενικά τις Καλές Τέχνες, μέσα από τις οποίες τα παιδιά να ενθαρρύνονται να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους ώστε να αποκτήσουν αυτοπεποίθηση και αυτοεκτίμηση, συναισθήματα βασικά για την εξέλιξή τους ως υπεύθυνοι άνθρωποι και πολίτες της κοινωνίας.

Τα εκπαιδευτικά τμήματα της Polyrhonica που στεγάζονται στην Αθήνα περιλαμβάνουν παιδική χορωδία, εργαστήρι σύγχρονου χορού, θεατρικό εργαστήρι, εργαστήρι εκμάθησης ukulele, μπάντα, μουσικοκινητικό εργαστήρι και μία χορωδία ενηλίκων σε συνεργασία με την Action Aid Hellas. Παράλληλα λειτουργεί στη Λέσβο το τμήμα Polyrhonica Aegean με δύο παιδικές χορωδίες (Μυτιλήνης και Μόριας).

Η Polyrhonica έχει διαπολιτισμικό χαρακτήρα και στις συνολικές δράσεις της συμμετέχουν ετήσια περί τα 180 παιδιά, προερχόμενα από 20 διαφορετικές χώρες (στοιχεία 2021). Η συμμετοχή στις δράσεις είναι δωρεάν.

Το έργο της Polyrhonica στηρίζεται αποκλειστικά από χορηγίες και δωρεές. Φέτος γιορτάζει δέκα χρόνια από την ίδρυσή της.

2011-2021

Δέκα χρόνια POLYPHONICA

Δέκα χρόνια της μικρής αλλά μεγάλης ιστορίας μας, η οποία ξεκίνησε με δώδεκα παιδιά που τραγουδούσαν με την ψυχή τους τραγούδια από ξένους τόπους. Που μιλούσαν διαφορετικές γλώσσες και που έπαιζαν και χαίρονταν όλα μαζί συνήθως στα δρομάκια της γειτονιάς τους. Έτσι απλά γεννήθηκε η ιδέα και το όραμα της μουσικής μας οικογένειας την οποία ονομάσαμε POLYPHONICA και που για μας σήμαινε φωνές πολλών παιδιών που ενώνονται με το τραγούδι και που καταφέρνουν να συνυπάρχουν αρμονικά.

Μια ιδέα που δημιουργήθηκε όχι από έναν αλλά από μια μικρή ομάδα η οποία μοιράστηκε το όραμα της δωρεάν μουσικής και καλλιτεχνικής παιδείας για όλα ανεξαρτήτως τα παιδιά. Απ'όπου και αν προέρχονταν. Παιδιά του τόπου μας, άλλα και από χώρες μακρινές, την Αφρική, την Ασία, από παντού. Τα πράγματα έφεραν εμένα να κάνω το πρώτο βήμα. Η αγάπη μου για τη μουσική και το ομαδικό τραγούδι, η πίστη μου στη μουσική παιδεία και η επαφή μου με τα μουσικά δρώμενα και την εκπαίδευση με βοήθησαν. Και για μένα δεν υπήρχε δισταγμός. Είχε έρθει η ώρα.

Αρχικά μπήκαν τα σκαριά με στήριγμα ασφαλές. Τη Μαρίνα. Με προίκα από τη Φωτεινή και τόσους άλλους αλλά και με τη Μίννη που μας άνοιξε την πόρτα σε μια στέγη ευλογημένη, το εκκλησάκι της Σχολής Χίλλ, ξεπεράστηκαν οι πρώτες πρακτικές δυσκολίες και επιταχύνθηκε ο βηματισμός. Και με απόφαση Πρωτοδικείου και επίσημη σφραγίδα η POLYPHONICA βαπτίστηκε επίσημα και πορεύτηκε πλέον στο δρόμο του οράματος με φωτισμένους, αφοσιωμένους και προικισμένους δασκάλους που ανταποκρίθηκαν στο όραμά μας, με παιδιά που με προθυμία ήρθαν κοντά μας καθώς βρήκαν ένα χώρο εμπιστοσύνης και χαράς, με τόσους φίλους και γενναιόδωρους χορηγούς που μας πλησίασαν.

Με τα χρόνια αυξήθηκαν τα τμήματα, οι δάσκαλοι, οι δραστηριότητες οι οποίες άρχισαν να αγκαλιάζουν πλέον όλες τις τέχνες. Το τραγούδι και τα όργανα, το χορό, το θέατρο. Και με αδελφό τμήμα πέρα στην άκρη του Αιγαίου, στη Λέσβο με το βάρος του προσφυγικού. Και γίναμε όλοι μαζί μια οικογένεια που τους χωράει όλους. Αυτή είναι η POLYPHONICA.

Με το όραμα να μας οδηγεί αναζητούμε διαρκώς τα επόμενα βήματά μας αλλά και με ανοιχτά αυτιά και κατανόηση στην ανατροφοδότηση που παίρνουμε από τα παιδιά μας. Πού τα πήγαμε καλά; Πού πρέπει να αναθεωρήσουμε; Τι άλλο μπορούμε να κάνουμε;

Έχοντας σαν κινητήριο δύναμη τη χαρά και τον ενθουσιασμό, που μεταφέρονται από τα παιδιά σε μας και τους επιστρέφονται δυνατότερα, ανακαλύπτουμε τόπους ανεξιχνίαστους και απροσδόκητους, συχνά μαγικούς. Αυτή η αλληλεπίδραση με παιδιά και δασκάλους, η δημιουργική αναζήτηση και η χαρά που απορρέουν είναι τα μεγαλύτερα δώρα που προσωπικά εισπράττω κάθε μέρα από την αγαπημένη μας POLYPHONICA. Και αισθάνομαι βαθιά ευγνώμων που έτυχε να την υπηρετώ. Αλλά και όταν συχνά ακούμε τα παιδιά μας να χρησιμοποιούν λέξεις σαν συν-κίνηση, συν-γνώμη, συν-αυλία, συν-τροφιά, συν-φιλική, συν-φωνία, συν-εργασία, συν-ύπαρξη, λέξεις παρμένες από το λεξιλόγιό μας, έχουμε άλλον ένα λόγο να ελπίζουμε ότι είμαστε σε δρόμο καλό.

Αισθάνομαι υπερηφάνεια και καμάρι που καταφέραμε μαζί κάτι που στην αρχή φαινόταν ακατόρθωτο. Και αξιολογώντας τα δέκα χρόνια που πέρασαν πιστεύω ότι ναι, καλή ήταν η σπορά και γόνιμο το έδαφος.

Με συγκίνηση και από την καρδιά μου σας ευχαριστώ όλους.

Έφη Αβέρωφ
Πρόεδρος ΔΣ και εκτελεστικό μέλος

Ευχαριστίες

- Εκφράζω τις θερμές και προσωπικές μου
- στη Μαρίνα Κουρεμένου για τη βοήθειά της στα δύσκολα πρώτα βήματα,
- στη Φωτεινή Λιβανού και Μαρία Γκέρτσου για την άμεση, γενναιόδωρη και συνεχή οικονομική στήριξη,
- στη Μίννη Καρρά για την άμεση και θερμή ανταπόκριση για την εξεύρεση στέγης,
- στην ταλαντούχο δημιουργό Θεανώ Πετρίδου που με την καρδιά της καλύπτει άμεσα τις γραφιστικές ανάγκες της Polyphonica,
- στην Μ.Η.,
- στην εκλεκτή δημοσιογράφο, φίλη και συγχωρωδό Άννα Δαμιανίδη που με χαρά ανέλαβε την επιμέλεια των κειμένων αυτού του επετειακού τεύχους.

Κάτι, αλήθεια, συμβαίνει εδώ

Άννα Δαμιανίδη, Δημοσιογράφος

Η Polyrhonica είναι το μικρό θαύμα που συμβαίνει στην Αθήνα. Μικρό το λέω επειδή έχει λίγα παιδιά σχετικά με το πόσα θα μπορούσε να έχει, αν το ήξεραν τα παιδιά, αν το άντεχαν οι δάσκαλοι, αν στηνόταν σε κάθε γειτονιά, αν οι γονείς που τη χρειάζονται μπορούσαν να την αναγνωρίσουν, αν και αν. Είναι μικρό, για μένα που μένω στην Κυψέλη και τα βλέπω κάθε μέρα, τα παιδιά του κόσμου, να βολοδέρνουν στην πλήξη, την κλεισούρα, στα πεζοδρόμια και στα κλιμακοστάσια των πολυκατοικιών. Πώς να βρεις επαφή με τις ανάγκες τους, πώς να ανοίξεις τρυπούλες στο αόρατο τείχος που μας χωρίζει; Μια φορά ένα γειτονόπουλο έκλαιγε γοερά, άνοιξα τα χέρια, με είδε, ήρθε τρεχάτο στην αγκαλιά μου. Το κράτησα, το παρηγόρησα, σταμάτησε το κλάμα. Να ήταν τόσο απλό πάντα. Να μπορείς να δώσεις κάτι παραπάνω, κάτι που δεν πιέζει, κάτι που δίνει χαρά, που είναι σα γιορτή, και που όμως μορφώνει, εξοπλίζει με γνώση. Να βρεις χώρο, δασκάλους, να φτιάξεις πρόγραμμα. Να σε εμπιστευτούν οι γονείς, να εκτιμήσουν αυτό που κάνεις, να συμμετέχουν.

Η Polyrhonica είναι το μεγάλο θαύμα που συμβαίνει στην Αθήνα, σύνθετο όσο φαίνεται απλό, δύσκολο όσο φαίνεται εύκολο. Να βάλεις τα παιδιά να τραγουδήσουν μαζί, παιδιά με διάφορες καταγωγές, από διαφορετικές χώρες. Να συντονιστούν, να μάθουν το τραγούδι του άλλου, σε ξένη γλώσσα, να διδάξουν το δικό τους. Να μαζεύονται με συνέπεια μια φορά την εβδομάδα, κι η συνέπεια να γίνεται λαχτάρα, και η διδασκαλία να γίνεται χαρά. Να αποκτούν μουσική μόρφωση χωρίς να καταλαβαίνουν ότι κάτι τόσο σοβαρό τους συμβαίνει. Η Polyrhonica έχει βρει τρόπους, έχει ανοίξει ρωγμές στο τείχος. Πώς γίνεται; Πώς το κατόρθωσαν; Πώς το είχαν στήσει και πώς το συνεχίζουν;

Στο εκκλησάκι της σχολής Χιλλ, τα απογεύματα της Τρίτης. Εκεί ξεκίνησαν. Τους γνώρισα Τετάρτες, όταν άρχισε η ομάδα ντραμς. «Ας έρθουν όσα παιδιά θέλουν» είχα διαβάσει στο ίντερνετ. Μαζέψαμε μερικά γειτονόπουλα από την Κυψέλη. Περιμένοντας στο προαύλιο ακούγαμε τα ντραμς και τα γέλια τους. Αυτός ο τρόπος να πλησιάζεις, να διδάσκεις τα παιδιά, να τα γλιτώνεις από την πλήξη και τη θλίψη, να τους ανοίγεις τη χώρα των θαυμάτων που είναι η μουσική, τόσο απλός, τόσο σοφός και τόσο σπάνιος, γιατί να μην είναι παντού; Γιατί να μην τον ξέρουμε όλοι;

“Έχει αλλάξει η ζωή μου. Και αυτό που μ’ αρέσει είναι ότι όλοι είναι από διαφορετικές χώρες και ότι δεν υπάρχουν σύνορα στη φιλία. Πώς να το εξηγήσω;”
Μαρίνα Σ.

Γνώρισα την Έφη εκεί, μάλλον τη θυμήθηκα. Την είχα δει στα κυριακάτικα πρωινά για παιδιά στο Μέγαρο Μουσικής, να εξηγεί αυτό που θα ακούγαμε, να βοηθάει τα παιδιά να καταλάβουν, να χαρούν τη μουσική, να συμμετέχει στον Πέτρο και το Λύκο του Προκόφιεβ. Μουσικοπαιδαγωγός, όπως και οι συνεργάτες της, είχε την ιδέα για την Polyrhonica. Την ξεκίνησε με μερικούς ακόμα ταλαντούχους και ενθουσιώδεις μουσικούς. Άκουσα τη χορωδία, είδα τις μαέστρους να πάλλονται από ενθουσιασμό διευθύνοντας τα παιδιά στα τραγούδια, ελληνικά και ξένα. Από το ένα περνούσαν στο άλλο με μια κίνηση του κεφαλιού, ένα χαμόγελο, σαν πουλάκια που πετούν πάνω από τις χώρες μαζεύοντας τους πιο ωραίους ήχους. Ένα θαύμα τόσο πέρα από τη γκρίνια, τη δυσπιστία, τη μιζέρια, την άρνηση, τον αποκλεισμό της καθημερινότητας, που μου φαινόταν εύθραυστο, ανάλαφρο σαν εκείνο το αγριολούλουδο που το φυσάς και οι σπόροι του φεύγουν με τον πιο ελαφρύ αέρα. Θα μπορούσε αυτό το θαύμα να πιάσει ρίζες, να συνεχιστεί, ή θα χανόταν με το τραγούδι, με το τέλος της χρονιάς;

Δέκα χρόνια μετά το θαύμα συνεχίζεται και μεγαλώνει. Μετά τη χορωδία και τα ντραμς η Polyrhonica έχει τμήμα θεάτρου και χορού και γιουκαλίλι. Έχει τμήμα στη Μυτιλήνη. Κατάφερε να βρει λύσεις για την περίοδο της πανδημίας, που τα παιδιά δεν μπορούσαν να συναντηθούν. Η αγκαλιά της μένει ανοιχτή.

“Έ...με βοηθάει πάρα πολύ η μουσική. Δεν είχα πολλούς φίλους και στην Πολυφώνικα όταν άρχισα να έχω φίλους και τέτοια, με έκανε να νιώσω πιο χαρούμενος, πιο... πώς να σας το πω;”
Dominic A.

Συγκάτοικοι στο σχολείο!

Όταν μετά το μεσημεριανό σχόλασμα η πόρτα του σχολείου δεν κλείνει, αλλά ανοίγει, όταν ο σχολικός χώρος μοιράζεται, όταν στην ίδια αίθουσα διδασκαλίας μελετούν διαφορετικές ομάδες παιδιών και δασκάλων, όλα δείχνουν πως το εκπαιδευτικό αποτέλεσμα αποκτά ειδικό ενδιαφέρον. Για τον λόγο αυτό η ιδέα της συνύπαρξης μιας πολυπολιτισμικής χορωδίας με ένα σχολείο εξαρχής φάνηκε προκλητική και ενδιαφέρουσα. Χωρίς ενδοιασμούς Polyrhonica και Χιλλ γίναμε συγκάτοικοι! Δέκα χρόνια μετά γνωρίζουμε με σιγουριά πως η συγκατοίκηση αυτή μόνο θετικά λειτούργησε φέρνοντας ανθρώπους, συνήθειες, ιδέες, μελωδίες, τραγούδια κοντά και μετασχηματίζοντας τους συγκάτοικους σε αγαπημένους οικείους φίλους. Με τις καλύτερες ευχές για τη συνέχεια της προσπάθειας και για το άνοιγμα καινούργιων δημιουργικών συμμαχιών!

Μίννη Καρρά
Διευθύντρια Σχολής Χιλλ

Ένα σώμα, μια ψυχή, χορωδία *Ομάδα*

Μαρίζα Βαμβουκλή

Δεν θα ξεχάσω πώς άρχισαν όλα... Πρωτογνωρίστηκα με την Έφη Αβέρωφ στα κυριακάτικα πρωινά του Μεγάρου. Μας ενδιέφερε κάτι πέρα από τη συνηθισμένη μουσική εκπαίδευση. Μια χορωδία που θα προσέφερε εκπαίδευση αλλά και ενδυνάμωση, εμπύχωση και ομαδικότητα με όχημα τη μουσική. Το δεύτερο χρόνο της Polyphonica ξεκινήσαμε τρεις δασκάλες, η κάθε μία με τα δικά της εφόδια, το δικό της βίωμα και προσωπικότητα, αλλά την ίδια άποψη για το ρόλο της μουσικής στην κοινότητα, τη μουσική διδασκαλία και τους δεσμούς στην ομάδα. Σκέφτηκα τότε ότι σαν τριάδα δασκάλων θα αντανakλούσαμε στα παιδιά τη συνεργασία μας, στο πώς θα συνεργάζονταν κι αυτά μεταξύ τους. Θα κάναμε ένα σώμα, μια ψυχή, μια χορωδία – ομάδα. Όχι να έρχονται και να φεύγουν με ατομική μόνο εμπειρία.

Θέλαμε να πετύχουμε ενδυνάμωση των παιδιών, και την αίσθηση ότι ανήκουν κάπου. Παιδιά που μπορεί να είχαν και τραυματικές εμπειρίες σχετικά με το ανήκειν. Παιδιά διαφορετικής καταγωγής, γλώσσας, θρησκείας, και μαζί παιδιά ντόπια με τους δικούς τους ίσως αποκλεισμούς. Η ομάδα θα λειτουργούσε συμπεριληπτικά μέσω της μουσικής; Ξεκινήσαμε το τμήμα χορωδίας, που ονομάσαμε **POLYPHONICA VOICES** με πολύ μεράκι. Λίγα παιδιά, 20- 25 στην αρχή. Ύστερα έρχονταν κι άλλα να τα ακούσουμε, να τα κατατάξουμε σε φωνές, ψηλές και χαμηλές. Μαθευόταν από στόμα σε στόμα. Είχαμε πάρει φωτιά, η Δανάη, η Έλσα κι εγώ, να στήσουμε το εγχείρημα, να βάλουμε μαζί παιδιά από διαφορετικές χώρες, με διαφορετικές μητρικές γλώσσες, με άλλα από ελληνικές οικογένειες. Πώς θα συνδιαλέγονταν, και δεν θα υπήρχε το πολυπολιτισμικό αλλά το διαπολιτισμικό, θα αλληλεπιδρούσαν, με διάδραση μεταξύ τους μέσω τραγουδιού, αλλά και μέσω παιχνιδιών, συζητήσεων, ανοίγματος της καρδιάς μας κάποιες στιγμές. Όταν πήγαμε όλοι μαζί εκδρομή τρεις μέρες στην Αίγινα, και φιλοξενηθήκαμε στην οικία Καραπάνου, νιώσαμε ότι έχουμε γίνει πολύ δεμένη ομάδα.

Μέχρι το 2015 ήμουν πολύ ενεργή μαζί με τα άλλα δυο κορίτσια, μετά οι συνθήκες της προσωπικής μου ζωής με έφεραν πίσω στον τόπο που μεγάλωσα, στη Μυτιλήνη, εντελώς συγκυριακά ταυτόχρονα με τις μεγάλες προσφυγικές ροές, το 2015. Τον πρώτο χρόνο ήταν το μισό μου κομμάτι ακόμα στην Αθήνα, με την ενεργή υποστήριξη της Polyphonica, που ζήτησε χορηγία από την Aegean. Πηγαινοερχόμουν κάθε βδομάδα αεροπορικώς. Στη Μυτιλήνη βλέποντας τους πρόσφυγες και μιλώντας με πολλούς ντόπιους και ξένους εθελοντές, είδα ότι θα μπορούσε να γίνει κάτι. Ένα μουσικό σύνολο, μια ομάδα όπου θα συμμετείχαν ντόπια παιδιά και διερχόμενα, περαστικά, από προσφυγικές οικογένειες.

Ήταν και όραμα της Έφης αυτό. Έστω για λίγο να παίρνανε γεύση μιας μικρής μουσικής κοινότητας. Να δινόταν και η ευκαιρία στα ντόπια παιδιά να έρθουν σε άμεση επαφή με παιδιά των προσφύγων, επαφή με κάτι που φαινόταν παράξενο, ξένο, κάποιος που δεν ξέρω γιατί περνάει από δω, ακούγεται και επικίνδυνη η παραμονή του. Έτσι δημιουργήθηκε η **POLYPHONICA AEGEAN**.

Η επαφή ήταν πρωτόγνωρη. Όσα παρέμειναν ήταν συνειδητά, είδαν οι γονείς ότι η ώσμωση με παιδιά δυσκολεμένα από οικογένειες με διαφορετική γλώσσα, που και αυτών οι γονείς ενδιαφέρονταν να έρθουν σε επαφή, τα εμπλούτιζε.

Στην Αθήνα μετά το '16, άλλαξε η βασική τριάδα δασκάλων, αλλά μέναμε πάντα γυναίκες, φροντιστική, μαμαδίστικη κατάσταση. Δεν ήταν σκόπιμο, απλά συνέβη να γνωριζόμαστε, να εκτιμούμε η μία την άλλη και τελικά να συνεργαστούμε.

Μια πολύ φωτεινή στιγμή ήταν η συνάντηση των χορωδιών τον Μάιο του 19. Τότε το μεγάλο ταξίδι της Polyphonica της Αθήνας διοργανώθηκε στη Μυτιλήνη, για να γνωριστούν οι δυο ομάδες. Ένα τετράημερο συγκίνησης. Πόσο το θυμάμαι! Την γνωριμία των παιδιών, μικρών εδώ, μεγαλύτερων από την Αθήνα που είχαν ξεκινήσει μαζί μας το 12, το 13. Οι μεγάλοι προστατευτικοί, τα παιδιά εδώ του Δημοτικού σα να έβλεπαν τους εαυτούς τους στο μέλλον.

Πολλά χρόνια καλά εύχομαι! Η επόμενη δεκαετία να μας βρει μαζί, να γιορτάσουμε με τραγούδια από όλον τον κόσμο, να μας συνεπαίρνουν, να αγαπάμε το ότι είμαστε από διαφορετικές παρτίδες ζωής, να μας ενώνει η κοινή αγάπη.

Πολύτιμο *μωβαϊκό* φωνών

Μυρτώ Τίκωφ

Έλλη Γιαννάκη

Ο πιο μικρός μαθητής της χορωδίας μας, της **POLYPHONICA VOICES** όπως την λέμε, λίγο πριν μας χωρίσει η καραντίνα, είπε στη μαμά του: "Ήταν το πιο ωραίο πράγμα που έχω κάνει στη ζωή μου!" Πριν αρχίσει το τραγούδι, έπαιξε πάσες με την ομάδα (ναι, με μπάλα!), κούρδισε τη φωνή του κι έμαθε να χορεύει με πόδια γρήγορα αλλά καθιστός!

Το απροσδόκητο παιχνίδι χαρακτηρίζει τις συναντήσεις μας. Συσφίγγει τους δεσμούς με την ομάδα και συχνά αποκαλύπτει νέες πτυχές στο χαρακτήρα κάθε παιδιού. Συχνά μαθαίνουμε έτσι τα καινούργια τραγούδια. Άλλο να τραγουδάς, άλλο ταυτόχρονα και να χορεύεις!

Κάποιες φορές γκρουβάρουμε με body percussion, ανακαλύπτοντας ρυθμούς και ήχους που παράγουμε με το σώμα, ή με rap tapping, χτυπώντας τα χαλασμένα μας στυλό στο τραπέζι! Κι όταν τίποτα από αυτά δεν αρκεί, καλούμε την Polyrhonica band με τον Πέτρο Σταμέλο και την Polyrhonica Uku με την Έλλη Κωστελέτου να βάλουν ένα χεράκι! Άλλος με βιολί, άλλος με κλαρινέτο, με κιθάρα, γιουκαλίλι, ντραμς ή ακορντεόν, τα παιδιά της ομάδας με τα όργανά τους συνοδεύουν τα τραγούδια μας.

Καρδιά της χορωδίας είναι η πολυφωνία. Για να τη νιώσουμε, συντονίζουμε τις φωνές μας και προσφέρουμε "ηχολουσία" σε όποιον θέλει να κλείσει τα μάτια και να σταθεί στο κέντρο του κύκλου. Μοναδική εμπειρία. Αφήνεται να παρασυρθεί γαλήνια από τις δονήσεις των φωνών, απολαμβάνοντας την αρμονία που τον κατακλύζει. Βουτά στα βαθιά νερά της αρμονίας και, παρακάμπτοντας τη λογική, αισθάνεται τί είναι αυτό που δίνουμε στον ακροατή και πώς θέλουμε να νιώσει ακούγοντάς μας.

Κάποιες φορές ακολουθούμε διαφορετική διαδρομή στην προσέγγισή μας: Ταξιδεύουμε στο νόημα των τραγουδιών με την εξωπραγματική δύναμη της φαντασίας! Κρυφοκοιτάμε πίσω από τους στίχους και καταφέρνουμε να ανακαλύψουμε ακόμα και το ανεξιχνίαστο νόημα λέξεων όπως "τρα λαλα", ή "για νταν ντούι για".

Μέγαρο Μουσικής 01/12/2013
Παράσταση "Τα Χριστούγεννα του
Σέρλοκ Χολμς"

“Εγώ νιώθω την Πολυφώνικα σαν όλα τα παιδιά στη χορωδία να είναι όλα τα αδέλφια μου και οι αδελφές μου και οι δασκάλες είναι οι μαμάδες μου, αλήθεια, και νιώθω πάρα πολύ ενωμένα.”

Adrianna B.

Είναι και το ρεπερτόριο που δίνει στην ομάδα μας ιδιαίτερο χαρακτήρα. Καταπιανόμαστε με την αυθεντική προφορά των στίχων τραγουδιών με τη βοήθεια παιδιών και γονιών που έχουν διαφορετική καταγωγή. Μεταφερόμαστε σε μακρινές γωνιές του πλανήτη. Δεν λείπουν και τα άλματα στην ιστορία. Μελετάμε συνθέσεις από τον άγνωστο συνθέτη του 1225 μέχρι τους δικούς μας Μάρθα Μαυροειδή και Σταύρο Γασπαράτο. Έχουμε περιπλανηθεί σε λαϊκές μελωδίες από τα Βαλκάνια, την Αφρική, τις Φιλιππίνες, τις παγωμένες χώρες του Βορρά μέχρι και την εξωτική Χαβάη, ώσπου κάποια στιγμή συνειδητοποιήσαμε ότι μας έλειπε μια βασική γλώσσα: η νοηματική!

Ακόμα και σήμερα, που η συγκυρία των 10 χρόνων μας βρίσκει με τη χορωδία να λειτουργεί από απόσταση, κάνοντας τηλεκπαίδευση, δεν παύουμε να ενθαρρύνουμε τα παιδιά να προτείνουν δικές τους ιδέες και να αντλούμε έμπνευση από αυτές, να βρίσκουμε τρόπους να ακούγεται αυτό το πολύτιμο μωσαϊκό φωνών.

Η χορωδία είναι ο κατεξοχήν χώρος της πολυφωνίας, μουσικά και όχι μόνο. Στην Polyrhonica μαθαίνουμε να αγαπάμε τη φωνή μας, τον εαυτό μας, τους γύρω μας, τον κόσμο όλο και τελικά να τον ανακαλύπτουμε μέσα από τη μουσική του. Αυτό είναι που μας κάνει να νιώθουμε, όπως είπε η πιο μεγάλη και παλιά μας μαθήτρια, "τη μαγεία"!

Αν σκεφτώ

λέξεις

Έλλη Κωστελέτου

Αν σκεφτώ λέξεις, η Polyphonica είναι τραγούδι, μουσική, χορός, οργανάκια, χρώματα, ώσμωση, χαρά, τέχνη και συμβίωση. Είναι άνθρωποι, επικοινωνία, σχέσεις και μετασχηματισμός. Είναι μια μικρή υπέροχη κοινότητα. Όταν ήρθα στην Polyphonica πριν 6 χρόνια, με εντυπωσίασε και με κέρδισε αμέσως η ζεστασιά και ο τρόπος που δούλευε η ομάδα. Το ότι συνάντησα στο δρόμο μου την Έφη, τη Μαρίζα και την Έλσα. Με κέρδισε το τραγούδι, οι επιλογές του ρεπερτορίου, η ίδια η μουσική, με κέρδισαν τα παιδιά, το μεράκι των συναδέλφων, η συνεργασία, γενικά η ομαδικότητα, η εμπλοκή και η συμμετοχή παιδιών και συναδέλφων. Την αισθανόμουν σαν ένα ξεχωριστό τόπο και χρόνο μέσα στην εβδομάδα του καθενός, που έχει ανάγκη να τον φροντίζουμε όλοι μας.

Ξεκίνησα βοηθώντας τα οργανωτικά της χορωδίας, γρήγορα συμμετείχα βιωματικά στο μάθημα, τραγουδώντας, παίζοντας κάποιο οργανάκι, βοηθώντας κάποιο παιδί. Παράλληλα, όλα αυτά τα χρόνια από τότε μέχρι σήμερα, μιλάω. Μιλάω πολύ και επικοινωνώ με ανθρώπους. Εννοώ τα παιδιά, τους γονείς των παιδιών. Χτίζουν σχέσεις. Όμορφες σχέσεις. Ξεκινάνε από το απλό, θα έρθω σήμερα, ή δεν θα έρθω στο μάθημα. Κι ενώ δεν συμμετέχουν οι γονείς, νιώθω ότι θέλουν να προσφέρουν. Ό,τι μπορεί ο καθένας, όπως μπορεί.

Για μένα είναι πολύ σημαντική η Polyphonica. Νιώθω τυχερή που εργάζομαι σε αυτήν την ομάδα. Συνεργάζομαι με συναδέλφους όχι μόνο εξαιρετικούς στη δουλειά τους, αυτό φαίνεται από την πορεία τους, αλλά που μας συνδέει κοινός στόχος, ένα όραμα για την Polyphonica.

Αν σκεφτώ δυο κομβικά στοιχεία για το χαρακτήρα της Polyphonica, είναι η συμπερίληψη και το διαπολιτισμικό. Συμπερίληψη, είναι αυτό που λέει η Έφη, ο πληθυντικός, το «όλοι μαζί». Για παράδειγμα στη χορωδία, στις τρεις χορωδίες πλέον, το πνεύμα είναι ότι όλοι μπορούν να συμμετέχουν. Δεν γίνονται ακροάσεις. Γίνονται συναντήσεις γνωριμίας. Στην Polyphonica θεωρούμε ότι όλοι μπορούν, αρκεί να τους αρέσει και να το αγαπούν. Αυτό δεν φέρνει έκπτωση στο καλλιτεχνικό αποτέλεσμα. Όσοι συμμετέχουν μαθαίνουν να τραγουδούν σωστά, μαθαίνουν να προφυλάσσουν τη φωνή τους, μπαίνουν σε απαιτητικά μονοπάτια ρεπερτορίου με πολυφωνίες και βλέπουν στην πράξη ότι πράγματα που τα ίδια δεν πίστευαν ότι θα μπορούσαν να επιτευχθούν, σιγά σιγά όχι μόνο γίνονται, το διασκεδάζουμε κιόλας. Και πετυχαίνουμε δύσκολους, απαιτητικούς στόχους ακριβώς επειδή είμαστε όλοι μαζί και προσφέρει ο καθένας αυτό που μπορεί ανά πάσα στιγμή. Το ίδιο ισχύει και για τα άλλα τμήματα.

Έχει μεγαλώσει η Polyphonica κι αυτό γίνεται οργανικά. Ακολουθεί τις ανάγκες, βγαίνει από προτάσεις. Έτσι γεννήθηκε ο χορός, το θέατρο, το γιουκαλίλι, το σπέσιαλ τζαμ. Από την ανάγκη, τη θέληση, την τριβή με την ομάδα και με δημιουργικούς ανθρώπους. Το τμήμα γιουκαλίλι **POLYPHONICA UKU TEAM**, το οποίο διδάσκω, ξεκίνησε επειδή κάποια στιγμή βρέθηκε στην πρόβα της χορωδίας ένα μικρό και προσιτό οργανάκι, το γιουκαλίλι. Τα παιδιά το γρατζουνούσαν και χαίρονταν! Πλέον υπάρχει θέατρο, σύγχρονος χορός, χορωδία ενηλίκων. Έρχονται κάπως και μας βρίσκουν τα πράγματα.

Το άλλο κομβικό στοιχείο, είναι το διαπολιτισμικό. Το ρεπερτόριο μας αλλά και τα μέλη μας κατάγονται από διάφορες γωνιές της γης. Ο διαπολιτισμικός στόχος έχει να κάνει με την αποδαιμονοποίηση της διαφοράς. Τα παιδιά έχουν διαφορετικές προσωπικότητες και φέρουν διαφορετικό πλούτο από τις κουλτούρες από τις οποίες κατάγονται. Είναι σημαντικό να νιώθουν μαζί μας ασφάλεια. Να νιώθουν μοναδικά και πολύτιμα γι αυτό που είναι, να πλουτίζουν την ομάδα φέρνοντας στοιχεία του χαρακτήρα και της ταυτότητας τους. Γεννιούνται έτσι σχέσεις που ουσιαστικά μετασχηματίζονται και φτιάχνουν κάτι καινούργιο. Αυτά τα δυο στοιχεία μαζί με τη σοβαρή και απαιτητική δουλειά συναδέλφων, δημιουργούν μαγικό αποτέλεσμα που δίνει βάρος στη διαδικασία. Το πώς συνυπάρχουμε κάθε Δευτέρα στο γιουκαλίλι, κάθε Τετάρτη στο θέατρο, κάθε Πέμπτη στο χορό και στις χορωδίες της Μυτιλήνης, κάθε Παρασκευή στο σπέσιαλ τζαμ και στη χορωδία, κάθε Σάββατο στον Κολωνό, στο τμήμα ενηλίκων **POLYPHONICA / ActionAid**, όπου συνεργάζομαι με την εκλεκτή Σοφία Σβάρνα.

Η διαδικασία έχει πάρα πολλή τέχνη, πολλή τεχνική, πολύ παιχνίδι, πολύ μοίρασμα. Αυτή είναι η Polyphonica. Είναι ομάδα και αλλάζει. Μας ξεπερνάει, ακονίζει τις αισθήσεις και τις δεξιότητες, δημιουργεί. Είναι ήχος, χρώματα, κίνηση και χαμόγελα ανθρώπων.

Πολύ περισσότερο από μια συνηθισμένη κοινωφελής πρωτοβουλία, η Polyphonica είναι ένα σπάνιο υπόδειγμα ενεργού δράσης κι ευφάνταστης παρέμβασης στο ευαίσθητο πεδίο της παιδικής και νεανικής δημιουργικότητας, που εμπνέει δημιουργικά χτίζοντας θεμέλια για ένα πιο ελπιδοφόρο αύριο.

Νίκος Τσούγλος
Μαέστρος
Πρόεδρος ΔΣ Ωδείου Αθηνών

Από τη μουσική στο *θέατρο*

Πάρις Μέξης

Η Έφη είχε αυτή την απίστευτη ιδέα, την Polyrhonica, μια πλατφόρμα καλλιτεχνικής έκφρασης παιδιών που δεν έχουν εύκολα πρόσβαση σε τέτοιες δυνατότητες. Η ιδέα μετασηματίστηκε οργανικά, το καλύτερο που μπορεί να γίνει σε οργανισμό. Αρχικά ήταν απλώς διαπολιτισμική, τυφλή στο εθνικό στοιχείο, στο από πού προέρχεται ένα παιδί. Αργότερα ευαισθητοποιήθηκε περισσότερο αναλαμβάνοντας και το τεχνικό κομμάτι, μεταφορά, εκδρομές, συμμετοχή σε πρότζεκτ...

Ο πυρήνας της Polyrhonica είναι η μουσική. Το θεατρικό τμήμα δημιουργήθηκε μετά από μια συμμετοχή της χορωδίας σε παράσταση στο Μέγαρο. Στήνοντας τότε ένα μικρό μιούζικαλ, σκέφτηκα να χρησιμοποιήσω την Polyrhonica. Τα παιδιά δεν είναι επαγγελματίες, όμως το επίπεδο ήταν πάρα πολύ υψηλό. Είπα στον συνθέτη μας, Στάθη Γυφτάκη, να γράψει Κάλαντα δικά μας, καινούργια, για χορωδία. Του άρεσε, έγραψε ένα ωραίο τραγούδι, πολυφωνικό και ιδιαίτερο. Κι ανέλαβα να σκηνοθετήσω τα παιδιά της χορωδίας. Τα παιδιά ανταποκρίθηκαν πάρα πολύ καλά στις υψηλές προδιαγραφές παρά τα διάφορα πρακτικά προβλήματα. Το σημαντικότερο ήταν ότι περάσανε πολύ καλά. Και ανυπομονούσαν, για το επόμενο.

Έτσι σκεφτήκαμε την **POLYPHONICact**, τη θεατρική ομάδα. Έπρεπε να φτιάξουμε κάτι παιδαγωγικό. Να διδάξουμε τη διαδικασία, όχι να βγάλουμε θέατρο. Προσέγγισα τη Σοφία Πάσχου. Για μένα είναι από τις σημαντικότερες δυνάμεις στο θέατρο για νεαρό κοινό, όχι για παιδιά μόνο, αλλά και για παιδιά. Το καλό παιδικό θέατρο είναι για όλους. Η Σοφία με την ομάδα της, το Πατάρι – πρότζεκτ, βασίζεται σε πολλά επίπεδα. Παίρνουν κάτι και ο μεγαλύτερος θεατής και ο μικρότερος. Της πρότεινα να αναλάβει αυτό το κομμάτι.

Βγάλαμε έναν ορίζοντα μονοετή, με στόχο να παρουσιάσουμε το υλικό που θα φτιαχνόταν, όχι για κανονική παράσταση αλλά για τη χαρά. Όταν κάνεις θέαμα, θέλεις να το βλέπει κάποιος. Πήγαινε και ο γιος μου, μάλιστα σε αυτή την πρώτη ομάδα.

Όπως συμβαίνει σε όλα τα τμήματα της Polyrhonica, και το Act άρχισε να διαμορφώνεται από τα ίδια τα παιδιά. Ξεκινήσαμε εμείς με κάποιο υλικό, τα παιδιά το οργάνωσαν σε κάτι που έμοιαζε με παράσταση. Σκοπεύαμε να δώσουμε λίγα εργαλεία, τα παιδιά απορροφούσαν με απίστευτη ταχύτητα. Και θέλανε κι άλλα. Η διάθεσή τους να δουλέψουν με αυτό το καινούργιο μέσο καθόριζε με ποιους καθηγητές θα δουλέψουν, ποιον θα φέρουμε να τους κάνει ειδική παρουσίαση, ποιο στοιχείο του

θεάτρου θα εμβαθύνουμε, ποιο θέμα θα επεξεργαστούμε στην εκάστοτε συνάντηση. Κι αυτό ήταν υπέροχο. Μακάρι να μπορούσαν να δουλεύουν σε ένα βαθμό και οι επαγγελματικές σχολές θεάτρου με τον τρόπο που δουλεύει η Polyrhonica. Ουσιαστικά το σώμα, η φωνή, η διάθεση, η θερμοκρασία των παιδιών ενημέρωνε την εκπαιδευτική διαδικασία και αντίστροφα. Δεν είχαμε έργο, ή κείμενο. Υπήρχαν θέματα, με τη Σοφία έτσι δουλεύαμε. Κάναμε αυτοσχεδιασμό. Όταν άρχιζε να παίρνει φόρμα, δημιουργούνταν ένα έργο. Μοιάζει χαοτικό, όμως συνέβαινε πηγαία, οργανικά και διασκεδαστικά. Γιατί δεν υπήρχε το άγχος, να πρέπει να παραδώσεις κάτι τότε ακριβώς. Υπήρχε η διάθεση να παίζεις στο θέατρο. Ιδανική συνθήκη. Γεννήθηκαν φιλίες ανάμεσα στα παιδιά και το σημαντικότερο, τα παιδιά κατάλαβαν το λόγο για τον οποίο φτιάξαμε το τμήμα και την ουσία του να κάνεις θέατρο. Το θέατρο φτιάχνεται για να μπορέσεις να επισκεφτείς ξανά, εκ του ασφαλούς, με τη θεατρική σύμβαση, ένα κομμάτι της ανθρώπινης ψυχής.

Η δραματουργία, η βάση που έθετε η Σοφία, ήταν απλή. Ας πούμε, ένας έχει θυμώσει που του πήραν κάτι. Ή, είναι όλοι πολύ χαρούμενοι σήμερα. Μέσα από αυτά τα αρκετά γενικά θέματα, φανερώθηκαν τα προβλήματα των παιδιών. Εκφοβισμός, κοινωνικές ανισότητες, φυλετικές, σεξουαλική ανάπτυξη, αλλαγή στο σώμα. Ότι τα απασχολούσε, έβρισκε τον τρόπο να μπει στον αυτοσχεδιασμό, στην ενημέρωση της κίνησης, μετά στη δραματουργία και στην επόμενη συνάντηση ήταν πια στόχος μας. Και τώρα, μέσα στον κορονοϊό, τα παιδιά κατάφεραν να φτιάχνουν όμορφα βίντεο μόνα τους με το κινητό τους. Με εξαιρετικά αποτελέσματα, προσπαθώντας με ένα υβρίδιο θεατρικό να βγάλουν και πάλι τους προβληματισμούς τους. Τους είπαμε κάποια βασικά πράγματα, αλλά και πάλι η διάθεσή τους να εκφραστούνε οδήγησε το μέσο και έφερε εντυπωσιακό αποτέλεσμα.

“Εμένα μου αρέσει που είμαστε πολλά παιδιά και από διαφορετικές χώρες. Όλοι είμαστε ομάδα, μια οικογένεια η οποία δεν βλέπει αυτά τα πράγματα, βλέπει πώς είναι η καρδιά του κάθε ανθρώπου.”

Adrianna B.

The ideas you share about music-making in refugee-inhabited communities are incredibly important. This may be a first. You are a hero to me for what you do in Greece and in the world.

Kính Tiến Vũ, Music Education
*Boston University | College of Fine Arts |
School of Music*

Μέγαρο Μουσικής 01/12/2013
Πρόβα για τα Χριστούγεννα του Σέρλοκ Χολμς

Μέγαρο Μουσικής 02/12/2013
Πρόβα για τα Χριστούγεννα του Σέρλοκ Χολμς

Μέγαρο Μουσικής, Αίθριο των Μουσών 23/12/2016
Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση

Στοά του Βιβλίου 12/05/2020
POLYPHONICA DANCE, τηρώντας αποστάσεις. Με την Κάντυ Καρρά.

UKULELE TEAM 13/03/2017
Πρόβα με την Έλλη Κωστέλετου

POLYPHONICA DANCE 31/05/2018
Πρόβα με τον Γιάννη Νικολαΐδη και την Κάντυ Καρρά

Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης
21/02/2017
POLYPHONICA AEGEAN,
Opera Babel, με τον Fred Normal

Περιστέλιο Ωδείου Αθηνών 16/06/2021
POLYPHONICA DANCE, τέλος φετινής περιόδου

Μυτιλήνη 02/05/2019
POLYPHONICA AEGEAN και POLYPHONICA VOICES Αθήνας σε ομαδικά παιχνίδια

Οδός Αγίου Διονυσίου Αρεοπαγίτου 24/12/2019
Κάλαντα με την Έλλη Γιαννάκη

POLYPHONICA DANCE,
τμήμα μικρών, με τη
Μαρία Φουντούλη και την
Κάντυ Καρρά
06/12/2018

ΚΠΙΣΝ, Εθνική Λυρική Σκηνή 03/06/2018
Πρόβα με τους Άγγλους μουσικούς
DRUM WORKS

Βαρυμπόμπη 30/05/2021
POLYPHONICact συνάντηση μετά το lockdown, τμήμα Σοφίας Πάσχου

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης 15/12/2019
POLYPHONICA DANCE με την Κάντυ Καρρά στη Χριστουγεννιάτικη Εκδήλωση του Μουσείου

Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης 06/05/2018
POLYPHONICA AEGEAN Μουσικοθεατρική παράσταση Mahabharabbit

Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης 15/12/2019
Χριστουγεννιάτικη εκδήλωση, στη φωτογραφία
οι δασκάλες Μυρτώ Τίκωφ και Έλλη Γιαννάκη

Πολιτισμικό Κέντρο Μοζαϊκ,
Μυτιλήνη 17/11/2016
Παιδιά χορωδίας

Θέατρο Skrow 22/01/2020
POLYPHONICact Πρόβα

Σχολή Χυλλ 12/11/2013
Από τις πρώτες φωτογραφίες της χορωδίας

Μέγαρο Μουσικής 01/12/2013
Πρόβα για τα Χριστούγεννα του Σέρλοκ Χολμς

Μαθητές τμήματος POLYPHONICA DANCE 10/11/2016

Κήπος Μεγάρου Μουσικής 21/06/2015
Συναυλία για την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής

Λέσβος, Μόρια 03/05/2019
POLYPHONICA VOICES και POLYPHONICA AEGEAN μικρή εκδήλωση έξω από την
εκκλησία του χωριού. Στα γιουκαλίλι η Ελλη Κωστελέτου

Αίγινα, Κτήμα Καραπάνου 16/05/2014
Πρόβα POLYPHONICA VOICES με τη Μαρίζα Βαμβουκλή

6οο Γυμνάσιο Κυψέλης 17/10/2016
Ομάδα DRUMS TEAM με Γιώργο Φασόλη και Μιχάλη Αφολάνιο

6οο Γυμνάσιο Κυψέλης 25/05/2018
Κοινή πρόβα χορωδιών POLYPHONICA VOICES και ΧΥΛ

Δελφοί, Αρχαιολογικό Μουσείο 17/05/2015
Τριήμερη εκδρομή POLYPHONICA VOICES

Οι δικές μας 167ορίες και ο Μπάμπης ο Μπλου

Σοφία Πάσχου

Με την ομάδα μου κάνουμε θέατρο για παιδιά, για εφήβους, για όλη την οικογένεια. Με ενθουσίασε η πρόταση για θεατρικό τμήμα στην Polyphonica. Η ιδέα να δουλέψω με παιδιά από όλον τον κόσμο, από διαφορετικό περιβάλλον το καθένα, σε διαφορετικές ηλικίες, γνώσεις, γεύσεις, ταξίδια... Στο πρώτο μάθημα είχαν έρθει πάρα πολλά παιδιά, και από περιέργεια. Ο στόχος μου ήταν να γίνουν ομάδα, να γίνουν μια καινούργια οικογένεια. Κι αυτό έγινε. Διαμορφώθηκε, μείνανε αυτοί που ήταν να μείνουν. Μεγαλώσαμε, μέσα σ' αυτά τα 4 χρόνια αντιμετωπίσαμε απώλειες, νέους έρωτες, θυμούς, απόγνωση, όλα τα συναισθήματα.

Συναντιόμαστε λοιπόν ένα δίωρο την εβδομάδα, για να παίξουμε. Να ξεχάσουμε την καθημερινότητα, να την αλλάξουμε ή να τη δούμε καλύτερα. Τα παιδιά είναι εξαιρετικά. Πολλές φορές είναι καλύτερα κι από επαγγελματίες ηθοποιούς, το πώς δουλεύουν, το πώς είναι, το τι κάνουν.

Στην **POLYPHONICact** δουλεύουμε με θέματα που αφορούν τα ίδια τα παιδιά. Δεν πάω με ένα κείμενο, ένα θεατρικό έργο, να κάνουμε την Οδύσσεια, ή την Κοκκινοσκουφίτσα. Με ενδιαφέρει τι θέμα θέλουν τα παιδιά να ακουμπήσουν. Κι έτσι ξεκινάμε και προχωράμε σιγά σιγά. Κι από πέρσι έχει γραφτεί ένα έργο, και με τη βοήθεια της συνεργάτιδάς μου Μαίρης Λογοθέτη, που λέγεται «ο Μπάμπης ο Μπλου». Είναι μια δική τους ιστορία. Εκεί που ετοιμάζαμε μια παράσταση, να έρθουν οι φίλοι και οι γονείς να την παρακολουθήσουν, ήρθε ο Κόβιντ και άλλαξε τη ζωή μας. Αλλά αντί να σταματήσουμε, συνεχίσαμε διαδικτυακά, και άνοιξε ένας καινούργιος κόσμος. Γνωριστήκαμε ακόμα καλύτερα, γνωρίσαμε τα σπίτια μας, τις ντουλάπες μας, τα ρούχα μας, τις κατσαρόλες μας. Παίζαμε με αυτά που έχουμε εδώ, στο σπίτι. Συνεχίσαμε τον «Μπάμπη τον Μπλου» και τελικά τον παρουσιάσαμε διαδικτυακά.

Υπήρξε μια στιγμή σημαντική, μοναδική: πριν δυο χρόνια, αντί για παράσταση κάναμε ένα ανοιχτό μάθημα. Προσκάλεσα γονείς και φίλους τους, ανεβηκαν όλοι στη σκηνή και αυτοσχεδίασαν μαζί. Ήταν πάρα πολύ ωραίο, ένα παιδί να βλέπει τη μαμά του και το μπαμπά του να παίζουν θέατρο. Το θεωρώ λίγο άδικο, οι γονείς να κάθονται κάτω κι απλώς να χειροκροτάνε. Εκείνο το δίωρο έπαιξαν θέατρο οι γονείς με τα παιδιά τους και με άλλα παιδιά, και με άλλους γονείς, δημιουργήθηκε ένα γαϊτανάκι. Η σκέψη μας είναι να συνεχίσουμε όσο αντέχουμε, να μεγαλώνει αυτή η οικογένεια, να εμπιστευόμαστε, να μεγαλώνω κι εγώ με τα παιδιά, όπως αυτά μεγαλώνουν μαζί μου.

Να Χορέψουμε Ξανά!

Κάντυ Καρρά

Τα τμήματα **POLYPHONICA DANCE** ξεκίνησαν από τον Γιάννη Νικολαΐδη και την Ιωάννα Πορτόλου. Ο Γιάννης με προσκάλεσε να αναμειχθώ στη συνεργασία. Πλέον, στα τμήματα χορού διδάσκουμε εγώ και η συνάδελφος Μαρία Φουντούλη. Για τα παιδιά ο χορός είναι κάτι φυσικό, όπως κάθε καλλιτεχνική έκφραση. Ο σύγχρονος, ως είδος χορού, τους είναι ακόμη κοντινότερος. Η τεχνική του βασίζεται στη φυσική κίνηση του ανθρώπου και τους νόμους της μηχανικής. Όσο για το εκφραστικό κομμάτι, όλα έχουν να κάνουν με την επικοινωνία όσων συμμετέχουν με τον εαυτό τους και τους άλλους. Εκεί όλοι ανακαλύπτουμε τις παραξενιές, τις ιδιαιτερότητές μας. Ευτυχώς! Τι προσφέρει ο χορός; Ότι προσφέρει στον άνθρωπο η επαφή με μία τέχνη. Εγώ βλέπω τους μαθητές μου να εξελίσσονται στο αντικείμενο που διδάσκω και να μεγαλώνουν.

Σίγουρα, το διαπολιτισμικό στοιχείο καθώς και οποιαδήποτε άλλη ανομοιογένεια μεταξύ των μαθητών, όπως το αναπτυξιακό στάδιο ή το επίπεδο απόκρισης στην τεχνική, είναι απαραίτητο να συμπεριλαμβάνεται στον σχεδιασμό του μαθήματος, καθώς μετακινεί πολύ τους εκάστοτε στόχους και τον τρόπο επίτευξής τους. Τα μαθήματα χορού, τόσο στο παιδικό όσο και στο εφηβικό τμήμα, συνδυάζουν ασκήσεις τεχνικής και αυτοσχεδιασμού στοχεύοντας στο γεφυρώσουν και να μπολιάσουν τις όποιες διαφορές και όχι να τις εξαλείψουν.

Η συνεργασία μου με την Polyphonica μου δίνει τη δυνατότητα να σχεδιάζω και να διεξάγω το μάθημά μου με ελευθερία, μέσα σε πλαίσιο που χαρακτηρίζεται από επαγγελματισμό. Μου επιτρέπει να δοκιμάζω και να πετυχαίνω πράγματα με τους μαθητές, χωρίς να χρειάζεται υποχρεωτικά και πάντα να τα παρουσιάζουμε προς τα έξω –μέσω μίας παράστασης, για παράδειγμα– για να πάρουν υπόσταση. Να μπορούμε να τα γευόμαστε οι ίδιοι και ίδιες και να τα αποτιμούμε.

Αυτή τη στιγμή είμαστε σε παύση λόγω πανδημίας. Από την αρχή της πανδημίας, τον προηγούμενο Μάρτιο, έχουμε κάνει παύσεις αλλά συνεχίζουμε και μαθήματα με διάφορους τρόπους. Με διαδικτυακές συναντήσεις απλής συζήτησης γύρω από τον χορό, με μαθήματα σε εξωτερικό χώρο, μαθήματα στο στούντιο με μάσκες και αποστάσεις και, τέλος, διαδικτυακά μαθήματα μέσω Zoom. Κινηθήκαμε με όλους τους πιθανούς τρόπους γύρω από τα επιβεβλημένα μέτρα, προσπαθώντας βεβαίως να τα τηρήσουμε, αλλά και να διατηρήσουμε μία δημιουργική σχέση με το σώμα και με τους άλλους. Όμως αυτή η ακραία, μη κανονική συνθήκη έχει φτάσει όλους μας –μαθητές, δασκάλους και γονείς– στα όρια της εξάντλησης. Θεωρώ ότι η εκπαίδευση γενικά, πόσο μάλλον η χορευτική εκπαίδευση, δεν ανήκει στη σφαίρα του ψηφιακού και πάντα θα είναι επισκέπτης σε αυτόν. Ελπίζω ότι, μετά την πανδημία, θα βρούμε ουσιαστικό χώρο και τρόπο να χορέψουμε ξανά!

“Όταν βρίσκομαι εδώ,
όσα προβλήματα έχω
τα ξεχνάω και
περνάω καλά.”
Δήμητρα Κ.

Εγώ βιολί, εσύ;

κιθάρα

Πέτρος Σταμέλος

Εγώ βιολί, εσύ; Κιθάρα. Εσύ; Ε...δεν ξέρω κάποιο όργανο. Μμμ, πάρε αυτό το τύμπανο. Ξεκινώντας από τις ανάγκες τις χορωδίας για μια απλή συνοδεία, δημιουργήθηκε μια μικρή ορχήστρα, η **POLYPHONICA BAND**, που γρήγορα έφτασε να γράφει τις δικές τις συνθέσεις. Έτσι, η εμπειρία για την ομάδα ήταν διπλή! Από τη μία έμαθαν πώς είναι να συνοδεύεις ένα τραγούδι και από την άλλη πώς είναι να γράφεις τη δική σου μουσική! Έγινε, λοιπόν, ένας χώρος έκφρασης και δημιουργίας πρωτότυπων συνθέσεων, όπου με συζητήσεις και πειραματισμούς ψάχνουμε κάθε φορά ποιος θα "πάρει" τι, ποια μελωδία, ποιο ρυθμικό σχήμα και βέβαια, πού θα έχει παύσεις για να ανασαίνει η μουσική μας! Είναι ένα παιχνίδι, με τους δικούς του κανόνες. Έτοιμοι να παίξουμε, λοιπόν; 1-2-3-4.

“ Η Πολυφώνικα με έχει βοηθήσει πάρα πολύ γιατί τώρα έχω περισσότερη αυτοπεποίθηση. Τις πρώτες δυο χρονιές της Πολυφώνικα ήμουν πολύ ντροπαλός δεν ήξερα σε ποιον να μιλήσω, φοβόμουν να μιλήσω, φοβόμουν να τραγουδήσω, μέχρι φέτος το Σεπτέμβριο που ξαναρχίσαμε, άρχισα να συνηθίζω την Πολυφώνικα, ότι πρέπει οπωσδήποτε να τραγουδήσω, γιατί άμα δεν τραγουδήσω, μέσα μου νιώθω ότι δεν ακούγεται καλά το τραγούδι, πρέπει κάποιος να βάλει αυτή τη φωνή. ”

David N.

12/10/2017
Τμήμα DANCE

Κίνηση, τραγούδι, *οργανάκια*

Μιχάλης Τόμπλερ

Η ιδέα ήταν στα πλαίσια της Polyrhonica να δημιουργηθεί μια ομάδα σαν σκαλοπάτι για τις άλλες, επειδή υπήρχαν παιδιά και έφηβοι που ενδιαφέρονταν να συμμετέχουν σε μουσικά τμήματα, αλλά δεν μπορούσαν να ακολουθήσουν λόγω δυσκολιών νοητικών, ή αναπτυξιακών. Το τμήμα αυτό, που το ονομάσαμε **MY SPECIAL JAM** έγινε ένας τύπος μουσικοκινητικού εργαστήριου. Αρκετή κίνηση, αρκετό τραγούδι, οργανάκια. Μέσα από το παιχνίδι, το μουσικό παιχνίδι, αναδύθηκε η μουσικότητα των παιδιών. Με την κίνηση, το λόγο, τα μουσικά όργανα, τα παιδιά βρήκαν τη χαρά της συνεργασίας και τη δημιουργική σκέψη. Μας φιλοξενεί ο Σύλλογος Οι Φίλοι της Μουσικής σε μια όμορφη αίθουσα στο Μέγαρο Μουσικής.

Ξεκινήσαμε το 2019 κάνοντας ατομικές συναντήσεις, να δώ τα παιδιά και τους γονείς. Τα μαθήματα άρχισαν τον Ιανουάριο του '20. Και μας έπιασε ο κορωνοϊός. Κάναμε κανονικά μαθήματα μέχρι το Μάρτιο, μετά διακόψαμε και είχαμε επαφή με ανταλλαγή βίντεο και διαδικτυακά. Σε αυτό δεν μπορούσαν να συμμετέχουν όλοι, αλλά συνεχίσαμε με κάθε τρόπο. Γιατί πιστεύουμε ότι η μουσική είναι μια παγκόσμια γλώσσα που ξεπερνά κάθε εμπόδιο. Όλοι μπορούν να την μιλήσουν και δίνει χαρά.

Στόχος για την ομάδα είναι να αναπτύξει δημιουργικό διάλογο και με τα άλλα τμήματα της Polyrhonica.

“Όλοι είμαστε ένα, δηλαδή μία οικογένεια που δεν λέει τίποτε για κάποιον άσχημο. Δηλαδή δεν παίζει ρόλο καθόλου η θρησκεία, τι χρώμα δέρματος, ματιών, πώς μιλάει ο άλλος, τι πρόβλημα έχει, όλα είναι σα να είμαστε όλοι στην ίδια χώρα, στη δικιά μας χώρα, στη μουσική χώρα, η οποία δεν υπάρχει αλλά κι αν υπάρξει κάποτε θα είναι πάρα πολύ ωραία.”

Adrianna B.

30/04/2014
DRUMS TEAM, 1ο μαθημα με τον Γιώργο Φασόλη

Χορεύω-*Παίξεις*

Άννα Καραμήτσου

Είχαμε συναντηθεί μια μέρα στην Ακαδημία Πλάτωνος, θυμάμαι, έβρεχε και είχαμε πάει εκεί στο καφενείο και κουβεντιάζαμε, μιλώντας σκεφτήκαμε με την Έφη να κάνουμε τμήμα χορού και κρουστών για τα παιδιά στην Polyrhonica.

Αυτό διδάσκουμε στη Σχολή μας με τον συνεργάτη μου Αντώνη Παπαδόπουλο και το λέμε **DANCE & DRUMS CONNECTION**, για να αισθανθούν οι μαθητές μας τη σύνδεση του χορού με το ρυθμό. Ο χορός είναι αλληλένδετος με τα κρουστά στη δυτική Αφρική, και παντού γενικά στην Αφρική. Γι'αυτό δουλεύουμε πολύ με αφρικάνικους χορούς, μουσική και όργανα.

Για τα παιδιά ήταν κάτι καινούργιο. Πρώτα μάθαιναν το χορό, μετά παίζανε το ρυθμό του χορού στα κρουστά. Οπότε τους χωρίζαμε σε δυο ομάδες, μια χόρευε και μία έπαιζε. Εναλλάξ. Αυτό άρχισε να τους δένει πολύ. Είχανε όρεξη, βλέπαμε πόσο ήθελαν να αισθανθούν τη μουσική, να τη νιώσουν με το σώμα τους, να είναι δημιουργικά. Έκαναν και δικά τους κομμάτια, αυτοσχεδιασμό. Δεν μάθαιναν μόνο βήματα και ρυθμούς.

Τα μηνύματα που μας έρχονταν ήταν πολύ ωραία. Η έκφραση της χαράς που παίρνανε, η ευγνωμοσύνη, ήταν συγκινητικά. Μέσα σε ένα χρόνο μπορούσαν να κάνουν πράγματα. Με το χορό δουλεύουμε το να αισθανθούν λιγότερο ανασφαλή, να έχουν εμπιστοσύνη στον εαυτό τους, να εκτίθενται χωρίς να φοβούνται και να ντρέπονται αλλά και χωρίς να υπερβάλουν. Πώς να εμπιστευθεί το ένα το άλλο, να συνεργαστούν. Δουλεύουμε κι άλλα πράγματα με το χορό και μας συγκινούσε να βλέπουμε όλες αυτές τις ποιότητες που δεν είχαν πριν και πόσο διψούσαν γι αυτές.

Και ζήσαμε διάφορες ενδιαφέρουσες καταστάσεις. Αυτά τα παιδιά έχουν πολλή ανάγκη να ανήκουν κάπου. Σιγά σιγά τα γνωρίζαμε, μαθαίναμε τα προβλήματα που είχαν, και υπήρξαν δυναμικές δύσκολες, εφηβεία, προεφηβεία, αρχίζανε οι έρωτες, και τα μίσση και τα πάθη. Κι όλ' αυτά περνούσαν μέσα στο χορό τους και τη μουσική.

The work that Polyphonica is doing is far greater than just teaching children to sing, dance and play a musical instrument. With every lesson, rehearsal, or performance, these young adults and children are discovering their own voice and are being encouraged to express it creatively and freely within a supportive and trusting group. To sing and dance in confidence, to play and perform with joy, enables this diverse group of youngsters to build confidence, self-esteem and resilience. Each member of the group brings to every session, something unique, individual and significant.

This is what builds community: strong, confident, happy individuals, respectful of one another and appreciative of the contribution of each. The community of young singers dancers and musicians, that Polyphonica has built up over the years, is giving these young people real life experiences of what it means to listen, to cooperate, to support and to trust one another.

Irene Fafalios
Director of Training
Association Montessori Internationale
Greece

Μια ορχηστράκιλα κρουστών

Γιώργος Φασόλης

Το **DRUMS TEAM** ξεκίνησε στο περιβάλλον της Σχολής Χιλλ. Τα πρώτα χρόνια δεν είχαμε όργανα. Παίζαμε με ό,τι είχαμε. Το σώμα μας, τα θρανία, κουβάδες, μέχρι να αγοραστούν τα όργανα.

Τα κρουστά διευκολύνουν να ξεκινήσουν τα μικρά παιδιά επαφή με τη μουσική και να έρθουν στο ρυθμό, που είναι πολύ σημαντικό στοιχείο. Δεν χρειάζεται να είναι όλη την ώρα με ασκήσεις, να μελετούν σπουδές. Μεγαλώνοντας το παιδί μπορεί πιο εύκολα να μεταβεί σε άλλα όργανα αν έχει εμπειρίες με το ρυθμό.

Μπορείς να κάνεις εύκολα ομάδα. Μια ορχηστράκιλα, είναι σημαντική σε αυτές τις ηλικίες. Να δουλέψεις την έννοια του ρυθμού στην ομάδα, την επικοινωνία, τη συνεργασία. Να προσπαθήσει ο καθένας να συγχρονιστεί με τους άλλους. Ειδικά τα αφρικάνικα κρουστά έχουν πολυρρυθμίες. Παίζει άλλο ο ένας, άλλο ο άλλος. Και πρέπει να συγχρονιστούνε, άρα να συνεργαστούνε.

Έκανα παραδοσιακούς ελληνικούς ρυθμούς, Καλαματιανό, Τσάμικο, Καρσιλαμά, μοντέρνους ρυθμούς, ροκ, χιπ χοπ, φάνκι, μοντέρνα κρουστά που τα κάναμε και στους κουβάδες και στα κουτιά, πριν πάρουμε τα όργανα. Μετά, πήραμε αφρικάνικα κρουστά, οπότε κάναμε πιο πολύ αφρικάνικη ρυθμολογία και βραζιλιάνικη, λατινοαμερικάνικη, γιατί είναι και αυτή πολυρρυθμική.

Κάναμε και κάποια κομμάτια σύγχρονων μουσικοπαιδαγωγών που τα έχουν συνθέσει για κρουστά, με επινοημένες λέξεις, με αντικείμενα, με στυλό. Ειδικά στην Polyphonica, που είναι και διαπολιτισμική, λειτούργησε πολύ το στοιχείο της ομάδας – ορχήστρας. Θέλει συνεργασία και επικοινωνία, να συγχρωτιστούμε μέσα από το ρυθμό.

Μπορέσαμε με ομάδες κρουστών να κάνουμε αυτοσχεδιασμό ακόμα και με την οδηγία να μη μιλάμε καθόλου. Μόνο με νοήματα, είχαμε βιωματική επικοινωνία, μη γλωσσική. Έκανα κάποιο νόημα, μπορούσα να συνεννοηθώ. Βρίσκαμε τρόπο να παίξουμε έτσι ένα μουσικό κομμάτι. Και με έναν ελεύθερο αυτοσχεδιασμό που ο καθένας έκανε ό,τι ήθελε, ή έβαζα εγώ κάποια πλαίσια, έβγαине ένα συναρπαστικό αποτέλεσμα.

Μαγεία... *μαγεία!*

Cristina Ciotu

(Η Χριστίνα ήταν μαθήτρια στην Polyphonica από το 2013-2020)

Η χορωδία έχει φέρει μεγάλη ευφορία στη ζωή μου. Για 6-7 χρόνια είχα κάθε βδομάδα ένα μέρος να πάω με ενθουσιασμό. Μου έκανε εντύπωση η υπομονή που είχαν οι δασκάλες, η ξεγνοιασιά που μοίραζαν κι έφερναν. Ανατρίχιαζα όταν έφερναν καινούργια τραγούδια απ' όλα αυτά τα μέρη. Μαγεία. Μαγεία.

Μου άρεσε πάρα πολύ να τραγουδάω, και ήξερα ότι αν έχω κάτι που με προβληματίζει, οι δασκάλες θα είναι εκεί για μένα. Ευγενικές, έκαναν τα πάντα με μεράκι. Είμαι πολύ ευγνώμων για όλ' αυτά.

Τόσα χρόνια έγινε οικογένεια. Και μου λείπει πολύ. Έπρεπε να φύγω για σπουδές, αλλά ανυπομονώ να τους ξαναδω, να σας ξαναδώ όλους, να τραγουδήσουμε και να δω τι κομμάτια καινούργια κάνατε χωρίς εμένα.

Οι δασκάλες καμάρωναν τα παιδιά, το βλέπαμε μετά τις πρόβες, τις παραστάσεις, ήταν ευχαριστημένες, έδειχναν την αγάπη τους. Γοητεύομαι. Γοητεύομαι πραγματικά από τις δασκάλες. Αγάπησα τις δασκάλες, αγάπησα τη μουσική. Ήταν μια ευκαιρία να γνωρίσω τη μουσική. Αν δεν είχα μπει στη χορωδία δεν ξέρω αν θα ασχολιόμουν τώρα με το κλαρινέτο μου, με τα μουσικά μου. Κι έχει περάσει πολύς καιρός έτσι. Με βοήθησε πολύ. Με βοήθησε πολύ και ψυχικά και σωματικά ακόμα γιατί κάναμε ασκήσεις. Είναι ένα πολύ όμορφο μέρος για να εκτονώνεσαι και να επικοινωνείς με τους άλλους. Σκεφτόμουν ότι αν πάω Ρουμανία και πάω κι εκεί χορωδία και ενωθώ κι εκεί, και μετά ενώσουμε τις χορωδίες και κάνουμε κάτι τέτοιο, θα ήταν πάρα πολύ ωραίο! Πάρα πολύ ωραίο! Ήταν πάντα εκεί. Πολύ γλυκές. Ήταν ένα μέρος που μπορούσα να εκτονώνομαι, να μοιράζομαι σκέψεις και συναισθήματα. Εκδρομές... πανέμορφα...

Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό για κάθε παιδί να έχει ένα περιβάλλον τόσο φιλικό, όπου νιώθει ασφάλεια και μπορεί να είναι ο εαυτός του. Να μπορεί να τραγουδάει, να κάνει αυτό που του αρέσει και να μοιράζεται... Δεν το βρίσκεις παντού αυτό. Είναι μοναδικό. Μία οικογένεια σαν αυτή. Και περνώντας τα χρόνια αρχίζεις και αγαπάς τους άλλους.

Οι φωνές, όλων των ευαισθησιών και των χρωμάτων, της Polyrhonica, συνθέτουν μian εντυπωσιακή ηχητική εικόνα. Την εικόνα της ζωής που συνεχώς αλλάζει, μα που πάντα, μέσα σ' όλα της τα δεινά, ξέρει να χαμογελά. Να χαμογελά για μια στιγμή, τη στιγμή που ο ένας τείνει το χέρι στον άλλον. Η Polyrhonica πραγματώνει με τρόπο συγκινητικά ωραίο την σοφή ρήση του William James : *Δεν τραγουδώ γιατί είμαι ευτυχισμένος. Είμαι ευτυχισμένος γιατί τραγουδώ.* Χρόνια πολλά, χαρούμενα, μελωδικά στην Polyrhonica και τα παιδιά της, στους ανθρώπους που στηρίζουν το σπουδαίο έργο της, στην Έφη Αβέρωφ.

Ιουλίτα Ηλιοπούλου
Ποιήτρια

“Κάποια παιδιά από διαφορετικές χώρες μας προτείνουν τραγούδια, για να μάθουμε από τις χώρες τους. Και μαθαίνεις και λέξεις σε άλλες γλώσσες, κι έχει πολλή πλάκα, γιατί ακούς λέξεις που σου φαίνονται περίεργες και πρέπει να τις μάθεις και να τις τραγουδήσεις και είναι πάρα πολύ ωραίο. Και οι μελωδίες και όλ’ αυτά είναι καταπληκτικό.”

Δήμητρα Κ.

“Η μουσική εμένα με έχει βοηθήσει σε πολλά πράγματα. Παλιά, ήμουνα θύμα μπούλινγκ στο Δημοτικό και δεν ήξερα πώς να το αντιμετωπίσω και σε μια φάση κατάλαβα πως ξέρω να τραγουδάω, έχω τη φωνή, και μπορώ να τα δώσω όλα σε ένα τραγούδι.”

Ειρήνη – Peace E.

Χώρες Καταγωγής
ΕΛΛΑΔΑ, ΑΓΓΛΙΑ, ΑΙΓΥΠΤΟΣ,
ΑΛΒΑΝΙΑ, ΑΦΓΑΝΙΣΤΑΝ,
ΓΕΩΡΓΙΑ, ΓΚΑΝΑ, ΕΛΒΕΤΙΑ,
ΗΠΑ, ΙΝΔΙΑ, ΙΡΑΚ, ΙΡΑΝ,
ΙΣΠΑΝΙΑ, ΙΤΑΛΙΑ, ΚΑΝΑΔΑΣ,
ΚΑΡΑΪΒΙΚΗ (ΝΗΣΟΙ
GRENADINES), ΚΟΓΚΟ,
ΚΟΥΒΑ, ΛΕΥΚΟΡΩΣΙΑ,
ΛΙΒΥΗ, ΛΙΘΟΥΑΝΙΑ, ΜΕΞΙΚΟ,
ΜΟΛΔΑΒΙΑ, ΜΠΑΝΓΚΛΑΝΤΕΣ,
ΜΠΕΝΙΝ, ΝΙΓΗΡΙΑ, ΟΥΚΡΑΝΙΑ,
ΠΑΚΙΣΤΑΝ, ΠΕΡΟΥ, ΠΟΛΩΝΙΑ,
ΡΟΥΜΑΝΙΑ, ΡΩΣΙΑ, ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ,
ΣΥΡΙΑ, ΤΑΝΖΑΝΙΑ, ΤΟΥΡΚΙΑ,
ΤΥΝΙΣΙΑ, ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

480 μαθητές 38 διαφορετικές χώρες

Τα ονόματα έχουν καταχωρηθεί αλφαβητικά και με τον τρόπο που δηλώθηκαν από τους γονείς/κηδεμόνες ή με τον τρόπο που αποκαλούνταν στην τάξη. Δεν είναι γνωστές οι καταγωγές μερικών μαθητών.

Ααρών Αλίκη (Ελλάδα), Αβέρωφ Μαρία (Ελλάδα), Αγαλιανού Αγγελικη (Ελλάδα), Αγγελοπούλου Μαρία (Ελλάδα), Αδάμ Γεωργία (Ελλάδα), Αϊραπέτοβ Νικήτας (Αρμενία), Αλαμανής Γιάννος (Ελλάδα), Αλεξόπουλος Κωνσταντής (Ελλάδα), Αλεξόπουλος Μάξιμος (Ελλάδα), Αναστασιάδου Σμαράγδα (Ελλάδα), Ανδρονίκου Αλκησις (Νιγηρία – Ελλάδα), Αντωνίου Άγγελος (Ελλάδα), Αποστολάκη Μαίρη (Ελλάδα), Απτσόγλου Οθωρής (Ελλάδα), Αραπίδη Μαριλή (Ελλάδα), Αρβανιτάκης Σπύρος (Ελλάδα), Άτκινσον Στεφανία (Ελλάδα-Καναδάς), Άτκινσον Φίλιππος (Ελλάδα-Καναδάς), **Β**αγγελάτου Ευαγγελία (Ελλάδα), Βαλαδάκης Αδριανός (Ελλάδα), Βαλλίνας Αιγέας (Ελλάδα), Βαλτέζ Φελίσια-Στέλλα, Βασιλάκης Γρηγόρης (Ελλάδα), Βασιλοπούλου Δανάη (Ελλάδα), Βατρικά Βέρα (Ελλάδα), Βουγιούκας Ιάσοντας (Ελλάδα), **Γ**έργος Ορφέας (Ελλάδα), Γέργου Ζωή (Ελλάδα), Γερμάνης Έζρα (Καραϊβική- Ελλάδα), Γιαννόγλου Ματθαίος, Γιαννόπουλος Λευτέρης (Ελλάδα), Γιαννοπούλου Βασιλική (Ελλάδα), Γιαννούτσου Χριστίνα – Βασιλική (Ελλάδα), Γιατά Αιμιλία (Ελλάδα), Γιατρά Λυδία (Ελλάδα), Γκινόπουλος Χρήστος (Ελλάδα), Γκόγκα Αλτέα (Ελλάδα-Αλβανία), Γκόγκα Ιουλία (Ελλάδα-Αλβανία), Γκούμα Σμαρώ (Ελλάδα), Γουλιέλμου Κλειώ (Ελλάδα), Γρηγοριάδης Γιάννης (Ελλάδα), Γρηγοριάδης Νικήτας (Ελλάδα), Γρηγοριάδου Φιλώ (Ελλάδα), Γωγωβίτη Ζωή (Ελλάδα), **Δ**άνου Κριστιάνα (Αλβανία), Δαραμάρα Ελένη- Boilna (Πολωνία), Δαραμάρα Καλλιόπη-Αλίνα (Πολωνία), Δάφνη (Ελλάδα), Δημητρακάκου Αλίκη (Ελλάδα), Δράκου Ειρήνη (Ελλάδα), Δρόσος Ραφαήλ (Ελλάδα), **Ε**κμετζόγλου Παντελής (Ελλάδα), Ελευθερία, Ευτέρπη (Ελλάδα), **Ζ**αχαροπούλου Άνη (Ελλάδα), Ζαχαροπούλου Μελίνα (Ελλάδα), Ζεϊμπέκη Αποστολία (Ελλάδα), Ζηργάνου Αντριάνα (Ελλάδα), Ζητουνιάτη Λαμπρινή (Ελλάδα-Καναδάς), **Θ**αλασέλλη Χριστοφίνα (Ελλάδα), Θαλασέλλης Παράσχος (Ελλάδα), Θάνο Πάολα, Θεοδωρόπουλος Δημήτρης (Ελλάδα), Θεοδωροπούλου Σοφία (Ελλάδα), Θεοδωροπούλου Στεφανία (Ελλάδα), Θεοδωροπούλου Τριαντάφυλλη (Ελλάδα), Θεοφάνους Γεωργία (Ελλάδα), **Ι**ατρού Παναγιώτης (Ελλάδα), Ιορδανίδης Μάριος (Ελλάδα), Ιωακείμ Άλκηστη (Νιγηρία), Ιωαννίδου Θεοδώρα (Ελλάδα), **Κ**αβαδία Αλεξάνδρα (Ελλάδα), Καβαλιέρου Νεφέλη (Ελλάδα), Καϊσίδη Δήμητρα (Ελλάδα-Γεωργία), Κάιτατζης Στράτος (Ελλάδα), Κακογιαννάκη Ασπασία (Ελλάδα), Καλαϊτζής Γιώργος (Ελλάδα), Καλοδήμος Δημήτρης (Ελλάδα), Καλοδήμου Ελισσάβετ (Ελλάδα), Καλομενοπούλου-Κρητικού Ορσαλία (Ελλάδα), Καλούρα Πηνελόπη (Ελλάδα), Κανελλοπούλου-Μελησσινού Ρωξάνη (Ελλάδα), Καραγιάννης – Κοκκίδης Άγγελος (Ελλάδα), Καραγιόκα Κατερίνα (Ελλάδα), Καρανίκα Ηρώ (Ελλάδα-Βουλγαρία), Κατέχου Ελένη (Ελλάδα), Κατσάκου Ευαγγελία (Ελλάδα), Κατσιβαρδά Γεωργία (Ελλάδα), Κατσιμίχα Ελένη (Ελλάδα), Κατσιμίχα Μαίρη (Ελλάδα), Κατσιμπόκη Γιαννούλα (Ελλάδα), Κατσιμπόκης Γρηγόρης (Ελλάδα), Κηπουρού Μαρία

(Ελλάδα), Κιοσόγλου Ανέστης (Ελλάδα), Κιοσόγλου Νίκη (Ελλάδα), Κιτζόγλου Ξένια (Ελλάδα), Κίτσιος Παναγιώτης (Ελλάδα), Κίτσιου Μαργαρίτα (Ελλάδα), Κόκκαλη Ιφιγένεια (Ελλάδα), Κόκκαλη Νίκη (Ελλάδα), Κολυφά Γιάννης (Ελλάδα), Κοντάρas Μιχάλης (Ελλάδα), Κότσι Ένη, Κότσι Ντανιέλα, Κουβαρού Βικτώρια (Ελλάδα), Κουβαρού Ελσάβετ (Ελλάδα), Κουζινόγλου Δημήτρης (Ελλάδα), Κουντσούρος Μιχάλης (Ελλάδα), Κουρτίδη Ελένη (Ελλάδα), Κουτσονίκα Σόνια (Ουκρανία), Κουτσόπουλος Χαρίλαος (Ελλάδα), Κουτσούμπα Χριστίνα (Ελλάδα), Κουφογιώργος Παύλος (Ελλάδα), Κριτσωτάκης Ιωάννης (Ελλάδα), Κρομούδας Χρήστος (Ελλάδα), Κυρίτση Στυλιανή (Ελλάδα), Κωνσταντοπούλου Κυβέλη (Ελλάδα), **Λ**άμπρος Σταύρος (Ελλάδα), Λεγκεκαί Ρομίνα (Αλβανία), Λιακατέλλη Θάλεια (Ελλάδα), Λιάμπη Διόνη (Ελλάδα), Λιόντου Ηλέκτρα (Ελλάδα), Λισγάρας Μάνος (Ελλάδα), Λόλης Κρίστο, Λουκά Κωνσταντίνα (Ελλάδα), Λουκάδη Αγγελική (Ελλάδα), Λυδία Γιάτρα (Ελλάδα), Λύρης Χαράλαμπος (Ελλάδα), **Μ**αίρη Κατσιμίχα (Ελλάδα), Μαλεφάκη Δεβόρα (Ελλάδα), Μάμαλη Σοφία (Ελλάδα), Μανουσarıδου Παρασκευή (Ελλάδα), Μαντζαβίνου Μαριάννα (Ελλάδα), Μανωλιάς Αντώνης (Ελλάδα), Μαρμούρη Ζωή (Ελλάδα), Μάτσος Στέφανος (Ελλάδα), Μαυρομάτη-Πολίτου Άρτεμις (Ελλάδα), Μελαχροινός Δημήτρης (Ελλάδα), Μελαχροινού Παναγιώτα (Ελλάδα), Μελαχροινού Στρατούλα (Ελλάδα), Μενεξή Φωτεινή (Ρουμανία), Μέξης Άλκις (Ελλάδα), Μητσίου Μαριφέν (Ελλάδα, Πομάκα), Μητσοπούλου Ελεάννα (Ελλάδα), Μητσοπούλου Κορίνα (Ελλάδα), Μητσοτάκη Ευγενία (Ελλάδα), Μιφτάρη Κασσάντρα (Αλβανία), Μουρατίδης Χάρης (Ελλάδα), Μουτσοπούλου Βασιλική (Ελλάδα), Μπαγιάτη Αναστασία (Ελλάδα), Μπακαούκα Αρτεμισία (Ελλάδα), Μπάκου Βασιλική (Ελλάδα), Μπάκου Γεωργία (Ελλάδα), Μπάκουλη Παρασκευή (Ελλάδα), Μπαντζή Σοφία (Ελλάδα), Μπελόκα Παναγιώτα (Ελλάδα), Μπεράτζε Ιωάννα (Νιγηρία), Μπόβη Μαρία (Ελλάδα), Μπουγκουαρί Ραγιάν (Λυβύη), Μπουγκουαρί Ρουμπιέν (Λιβύη), Μπουρίτης Γιάννης (Ελλάδα), Μπουχλής Δημήτρης (Ελλάδα), Μυλωνά Αθηνά (Ελλάδα), Μυλωνάς Μάρκος (Ελλάδα), **Ν**ασιόπουλος Αλέξανδρος (Ελλάδα), Νερούτσου Όλγα (Ελλάδα), Νεφέλη Καβαλιέρου (Ελλάδα), Νικολαΐδης Φίλιππος (Ελλάδα), Νίκου Μαρία (Ελλάδα), Νιφόρος Αποστόλης (Ελλάδα), Νιφόρος Θανάσης (Ελλάδα), Νιφόρου Δέσποινα (Ελλάδα), Ντουράκης Στέργιος (Ελλάδα), Οικονομίδης Φοίβος (Ελλάδα), **Ο**ικονόμου Έλενα (Ελλάδα), Οικονόμου Σταυρούλα (Ελλάδα-Ρουμανία), Οικονόμου Στέφανος (Ελλάδα-Ρουμανία), **Π**αλιβογιάννη Άρτεμις (Ελλάδα), Πάμπλο Παναγιώτης, Παναγιωτάκη Σοφία (Ελλάδα), Παντελέλλης Ορφέας (Ελλάδα), Παντελή Κατερίνα (Ελλάδα), Παπαγεωργίου Ιωάννα (Ελλάδα), Παπαδάκης Μάνος-Λάζαρος (Ελλάδα), Παπαζώη-Κάτου Μελίνα (Ελλάδα), Παπαμάρκου Σοφία (Ελλάδα), Παπαναστασίου Θεοδώρα (Ελλάδα), Παπαστεφάνου Αργυρή (Ελλάδα), Παπαστεφάνου Ιωάννα (Ελλάδα), Παππά Σοφία (Ελλάδα), Παριώτη Μυρτώ (Ελλάδα), Παυλάκη Αμελί (Ελλάδα), Παύλου Γεωργία (Ελλάδα), Παχινιώτη Λένα (Ελλάδα), Πετροπούλου Ουρανία (Ελλάδα), Πιπερά Μάγια (Ελλάδα), Πίσσα Άννα (Ελλάδα), Πιτατζής Θανάσης (Ελλάδα), Πιτσιλαδή Δήμητρα (Ελλάδα), Πιτσιλαδή Μυρσίνη (Ελλάδα), Πουλίδου Grexcia (Φιλιππίνες), Πουλίδου Ρουμπίνα (Φιλιππίνες), Προεστού Βάσια (Ελλάδα), **Ρ**αβιόλου Σμαράγδα (Ελλάδα), Ρένος, Ρεπάνη Αικατερίνη (Ελλάδα), Ρόρου Λυδία (Ελλάδα), Ρωμανέας Κωνσταντίνος (Ελλάδα), Ρώσης Νικήτας (Ελλάδα), **Σ**αββίδης Κωνσταντίνος (Ελλάδα), Σαββίδης Ορφέας (Ελλάδα), Σαϊτάνη Ξένια (Ελλάδα), Σαλαμούρη Ιρένε (Ισπανία), Σαλτσίδη Βασιλική (Ελλάδα), Σαμαρά Μαρία (Ελλάδα), Σαμουήλ Ρεβέκα (Ελλάδα), Σαράντου Παναγιώτα (Ελλάδα), Σαραταντωνάκη Αντιόπη (Ελλάδα), Σαραταντωνάκης Γιάννος (Ελλάδα), Σαρρή Δανάη (Ελλάδα), Σαρρής Εμμανουήλ (Ελλάδα), Σγουρέλλη Ευτέρπη (Ελλάδα), Σελούντος Γιάννης, Σικέλη Άννα (Ελλάδα), Σιώπα Γεωργία (Ελλάδα), Σκαφίδα Μαρίνα-Άλκηστη

(Ελλάδα), Σκαφίδας Οδυσσέας (Ελλάδα), Σκλαβενίτης Κωνσταντίνος (Ελλάδα-Μεξικό), Σκλαβούνη – Παπακοσμά Ειρήνη (Ελλάδα), Σμυρνή Ελένη (Ελλάδα), Σότο Γκονζάλες Πάμπλο (Κούβα), Σουόουα Χάρης, Σοφοκλέους Χρυσάνθη (Ελλάδα), Σπάθη Δανάη (Ελλάδα), Σπανού Αλίκη (Ελλάδα), Σπυράκης Οδυσσέας (Ελλάδα), Σπυροπούλου Αιμιλία (Ελλάδα), Σταματάκη Μέλισσα – Ελένη (Ελλάδα), Σταμπουλή Μυρσίνη (Ελλάδα), Στεφανίδης-Παπασπυρόπουλος Αχιλλέας (Ελλάδα), Στεφανίδου Δέσποινα (Ελλάδα), Στρωτού Παγώνα (Ελλάδα), Συμεωνίδου Μαργαρίτα (Ελλάδα), **Τ**ζαφεράι Άρτεμις, Τζαφεράι Τζούλια, Ταμπάκου Ντούρημ (Αλβανία), Τέγου Ειρήνη – Σοφία (Ελλάδα), Τήλγορ Μελίνα (Ελλάδα), Τζέρμπου Μαργαρίτα (Ελλάδα), Τζέσου, Τζόσουα, Τήλιος Φοίνιξ (Ελλάδα), Τόνου, Τοπιγοπούλου Ανατολή (Ελλάδα), Τρακέλλη Ντορίτα (Ελλάδα), Τρακέλλη Παναγιώτα (Ελλάδα), Τρανταλίδου Ζωή (Ελλάδα), Τσαγκτάρη Ρεντιάνα, Τσαλκίδη Βασιλική (Ελλάδα), Τσανγκτάρι Ρομείντια, Τσανή Ηλιάνα (Ελλάδα), Τσανή Ιωάννα (Ελλάδα), Τσερεπάνοβα Βικτόρια (Ρωσία), Τσόρνα Σοφία (Ουκρανία), Τσούχλου Ελίζαμπεθ (Ελλάδα), Τσούχλου Μαργαρίτα (Ελλάδα), Τσούχλου Τζένιφερ (Ελλάδα), Τσώμου Ιωάννα (Ελλάδα), Τυράκης Οδυσσέας (Ελλάδα), **Υ**ζέ Κάλλη (Βέλγιο), **Φ**αράγκ Ερμιόνη (Αιγύπτος), Φαράγκ Ιουστίνια (Αίγυπτος), Φαραντίνου Μαρία (Ουκρανία – Ελλάδα), Φέγγα Μελίνα (Ελλάδα), Φερέτος Διαγόρας (Ελλάδα), Φίκιας Κωνσταντίνος (Ελλάδα), Φιλιπότη Θέκλα (Ελλάδα), Φλούσκα Δήμητρα -Κλέα (Ελλάδα), Φουστέλης Μιχάλης (Νιγηρία), Φράγκου Μαρία (Ελλάδα), Χαρά (Ελλάδα), **Χ**αριτάκης Οδυσσέας (Ελλάδα), Χαριτίδου Ελισάβετ (Ελλάδα-Ρωσία), Χαρίτος Ηρακλής (Ελλάδα-Τσεχία), Χατζηαργυρίου Κωνσταντίνος (Ελλάδα), Χατζηαργυρίου Μαρία (Ελλάδα), Χατζηλίια Σέβη (Ελλάδα), Χατζηλίας Νικόλαος (Ελλάδα), Χατζοπούλου Αλίκη (Ελλάδα), Χατζηπαναγιώτης Στρατής (Ελλάδα), Χατζηφώτης (Ελλάδα), Χορέβα Άρτεμις (Ελλάδα), Χούτος Τζοβάνι (Ελλάδα-Ιταλία), **A**bad Amber (Φιλιππίνες), Abdul (Σρι Λάνκα), Adjei Janet (Νιγηρία), Agyei Taihiah Dominik (Γκάνα), Akbar-Atai Ali (Ιράν), Alcantara Judy (Φιλιππίνες), Aliai Μαριλένα (Αλβανία), Alikai Κατερίνα (Αλβανία), Alsaide Jawab (Ιράκ), Alsaide Lubna (Ιράκ), Altindop Iris, Angcaya Mark-Angelo, Arada Kristem Mae (Φιλιππίνες), Awad Alexandra, Awad Philip, **B**afadhili Amani– Harry (Τανζανία), Bagja Matilda, Banasr Γαλήνη (Τυνισία), Bantula Joselma May (Φιλιππίνες), Basit Rasool Azhan (Πακιστάν), Basit Rasool Shahariar (Πακιστάν), Behit Κατερίνα, Behit Ρίτα, Bernardo Joanna, Boateng Emmanuel (Γκάνα), Bojanowicz Αντριάνα (Πολωνία), Boulougour Άννα Τζένιφερ (Φιλιππίνες), Bylyku Λοέλα (Αλβανία), Bylyku Νάνσου (Αλβανία), **C**arpineiro Arianna, Carini Nicole (Φιλιππίνες), Carnero Arienne, Chaudri Χριστίνα (Πακιστάν), Ciotu Kristina (Ρουμανία), Cluci Zina (Ρουμανία), Corietti Vivian, Cuesta Αγάπη (Κούβα -Ελλάδα), Czajkowska Zuzanna (Πολωνία), **D**anilova Θεοδώρα (Ουκρανία), Datsiuk Μάξιμος (Ουκρανία), Datsiuk Ιζαμπέλα (Λευκορωσία), De Jesus Edgar-David (Φιλιππίνες), De Jesus Nudi (Φιλιππίνες), Delfinado Kirstin, Demian Clara (Αίγυπτος), Dobrianska Νταϊάνα Μάρθα, Dorosh Βαλεντίνα (Ουρανία), Duaneke Τζούλιετ (Νιγηρία), **E**bhohon Odeon (Νιγηρία), Ebhohon Princess (Νιγηρία), Ebhohon Ειρήνη-Peace (Νιγηρία), Ehigiamusoe Hope – Ελπίδα (Μπενίν), Eze – Mark Favour (Νιγηρία), Eze – Mark Roselin (Νιγηρία), **F**ader Adnan (Συρία), Faiz Khaled (Αφγανιστάν), Farzane, Furer Ειρήνη (Ρουμανία), **G**ad Heldi (Γκάνα), Gadia Stefanie, Gaska Natalia (Αλβανία), Gioka Andenna (Αλβανία), Godzina Δαμιανός (Πολωνία), Gontek Atina (Πολωνία), Gonzales Pablo Soto (Κούβα), **H**apencius Εβελίνα- Ιωάννα (Ρουμανία), Hesari Arrezu (Αφγανιστάν), Howlader Άγγελος (Ρουμανία- Μπανγκλαντές), Howlader Δωροθέα (Ρουμανία-Μπανγκλαντές), **I**betolie Favour (Νιγηρία), Ibetolie Ελευθερία-Chikanso (Νιγηρία), Ibetolie Χαρά (Νιγηρία), Ibrahim Fildaus (Γκάνα), Ignazio Hanna, Imam Ιάσσονας (Λιθουανία-Τουρκία), Ivansvili Mariami, **J**avier Xaviery Jelyn, **K**amba Αμπντούλ (Κογκό),

Kambouli Arezu (Ελλάδα), Kaodziej Emilia, Karino Nikol, Kileste Angel-Chloe, Klos Karolina (Πολωνία), Koosheepeha Makian (Γκάνα), Krishna Ιλιάνα Όρνα (Φιλιππίνες), Kueng Ρωξάνη (Ελβετία), **L**adublan Μαριαν-Μέη (Φιλιππίνες), Ladublan Μαρουάν (Φιλιππίνες), Lance Fatima-Ergiselda, Lance Sabrina, Laplana Henry (Νιγηρία – Φιλιππίνες), Lapu Lapi (Φιλιππίνες), Lascu-Dogia Christina, Lewandowska Oktavia (Ουκρανία), Limocon Sarah Ατίνα, Llaja Άρτεμις (Αλβανία), Llaja Κλεοπάτρα (Αλβανία), Loliceru Daniela (Ρουμανία), Lordaine Cadiente, Luba Mavtyne (Κογκό), Luba Ysataeyme (Κογκό), Lucas Daniel (ΗΠΑ), Luna Realine, **M**acovei Mihaela, Manala Abby, Manigbas Fiona Anne, Manigbas Yumis, Manzano Ma, Elesha, Maranan Yvonne, Mark Favour (Νιγηρία), Martinez Daniela (Φιλιππίνες- Αγγλία), Marzoa Miranda (Φιλιππίνες), Melbourne Άρτεμις (Αλβανία), Milad, Miranan Yvonne, Miranda Marcia (Φιλιππίνες), Mohammadi Ali (Αφγανιστάν), Mount Αλέξανδρος, Mount Ιάσσονας, **N**eacsu Loloceru Diana (Ρουμανία), Nikolandos Anna (Κονγκό), Nikolandos Markos (Κονγκό), Nikolandos Mary (Κονγκό), Nikolou Μπαριέλα (Ρουμανία) – Neymar Jr, Ninahuaman Corina (Περου), Nnadi Ντέιβιντ (Νιγηρία), Nnadi Χαρά – Γκρετ (Νιγηρία), Noman Ahmad (Πακιστάν), Νουανέκα Τζούλιετ (Νιγηρία), **O**fua Wuatema Daniel (Γκάνα), Ofua Wuatema Ουίλιαμ (Γκάνα), Ojiko Angel (Νιγηρία), Ojiko Prosper (Νιγηρία), Olyinych Andrei (Ουκρανία), Olyinych Νικολέτα (Ουκρανία), Onuoha Miracle-Mimi (Νιγηρία), Onuoha Prince (Νιγηρία), Onuoha Stefania (Νιγηρία), Osawaru Ναταλία (Νιγηρία), Osei Josephine, Otsero Αλέξανδρος (Νιγηρία), Otsero Πολυτιμη (Νιγηρία), Palome Ivy (Φιλιππίνες), **P**erez Angelica (Φιλιππίνες), Pilarczyk Julia (Πολωνία), Poblete John, **R**amirez Χαρά (Φιλιππίνες), Raoul Julia Jr., Rapanut Mary Lou, Rapel Maksimilian (Πολωνία), Rasel Javier (Φιλιππίνες), Raul Julia Jr, Razon Αγγελική (Φιλιππίνες), Rizkalla Χατοσηωτηρίου Σοφία (Ελλάδα), Rosolowski Viktor, **S**.Miranda Marzya Atena (Φιλιππίνες), Sandrea Νικολέτα (Μολδαβία), Sani Emmanuella (Γκάνα), Sani Shawana – Λουίζα (Γκάνα), Savchuk Ευγενία/Ζένια (Ουκρανία), Selaru Μπιάνκα (Ρουμανία), Serbiska Patricia, Serquina Francesca, Shaha Σουντίτ (Μπανγκλαντές – Ινδία), Shaha Σουτζόι (Μπανγκλαντές – Ινδία), Shevchuk Oksana (Ουκρανία), Siaspno Τζερεμαία, Simoni Ρενάτο (Αλβανία), Smit Anouar, Smit Gobinde, Smit Moran, Staykova Gabriella, Susa Ρόζα, Μαρία, Άννα (Φιλιππίνες), Sznurkowski Adrian (Πολωνία), **T**homas Maria (Φιλιππίνες), Tsenoli Ιλιάνα (Αλβανία), **U**de Irene, Ukeje Άγγελος (Νιγηρία), Ukeje Χριστίνα – Τσέλσι (Νιγηρία), Umrysh Μαρία (Ουκρανία-Ελλάδα), **V**altez Felicia Stella (Φιλιππίνες), Vangeli Αριστέα (Ελλάδα-Αλβανία), Vangeli Γρηγόρης (Ελλάδα-Αλβανία), Vela Alex, Vela Mark, Verbenets Aleksandra (Ουκρανία), **X**avier Xaviery Jelyn, **Y**aman Yasmine, Yurina Angelina (Ουκρανία), Yurina Nelly (Ουκρανία) και άλλα πολλά.

“Είμαι στην Πολυφώνικα έξι με επτά χρόνια, από την 5η Δημοτικού περίπου οπότε ουσιαστικά νιώθω ότι μεγάλωσα μέσα από τη χορωδία. Η χορωδία ήταν πάντα στα πιο σημαντικά χρόνια της ζωής μου. Μέσα από την Πολυφώνικα γνώρισα τη μουσική, ήταν ένα παράθυρο για μένα, ήταν ένας διαφορετικός κόσμος, και με βοήθησε πάρα πολύ κι εμένα σα χαρακτήρα σε πολλά επίπεδα.”

Cristina C.

Οι Δάσκαλοί μας Σήμερα (2021)

ΤΜΗΜΑΤΑ ΑΘΗΝΑΣ Υπεύθυνη λειτουργίας Έλλη Κωστελέτου

VOICES (Χορωδία) Μυρτώ Τίκωφ από το 2016, Έλλη Γιαννάκη από το 2019, Έλλη Κωστελέτου έφορος από το 2015

DANCE Κάντυ Καρα (τμήμα μεγάλων) από το 2016, Μαρία Φουντούλη (τμήμα μικρών) από το 2017, γενική εποπτεία τμημάτων Γιάννης Νικολαΐδης από το 2015

ACT Υπεύθυνοι προγράμματος Πάρις Μέξης, Σοφία Πάσχου από το 2017, διδασκαλία Σοφία Πάσχου, Μαίρη Λογοθέτη, Νίκος Γαλενιανός

UKU Έλλη Κωστελέτου από το 2017

BAND Πέτρος Σταμέλος από το 2019

MY SPECIAL JAM Μιχάλης Τόμπλερ από το 2019

POLYPHONICA/ActionAid Έλλη Κωστελέτου από το 2017, Σοφία Σβάρνα από το 2019

POLYPHONICA AEGEAN Υπεύθυνη λειτουργίας Μαρίζα Βαμβουκλή,

ΤΜΗΜΑ ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ Μαρίζα Βαμβουκλή και Γιώργος Γέργος από το 2016

ΤΜΗΜΑΤΑ ΜΟΡΙΑΣ Μαρίζα Βαμβουκλή και Γιώργος Γέργος από το 2016

Παλαιοί συνεργάτες και δάσκαλοι

Νίκος Λαλιώτης έφορος Χορωδίας (2011–2012), Βαλέρι Ορέσκιν διδασκαλία Χορωδίας (2011–2012), Φανή Κοσώνα μουσική προπαιδεία (2011–2012), Δανάη Παπαδοπούλου διδασκαλία Χορωδίας (2012–2015), Έλσα Κούντιγκ διδασκαλία Χορωδίας (2013–2019) και διδασκαλία χορωδίας ενηλίκων με Action Aid (2017–2019), Ελένη Φαγογένη έφορος Χορωδίας (2012–2014), Γιώργος Φασόλης διδασκαλία Drums (2014–2017), Μιχάλης Αφολάνιο διδασκαλία Drums (2016–2017), Χριστίνα Κατσαμάτσα, διδασκαλία Χορωδίας τμήματος Λέσβου (2016–2019), Αλεξάνδρα Χρυσικοπούλου, διδασκαλία Χορωδίας τμήματος Λέσβου (2016–2017), Άννα Καραμήτσου διδασκαλία Χορού στο τμήμα Dance

Οι Χορηγοί μας

Μεγάλοι Χορηγοί

ΦΩΤΕΙΝΗ ΛΙΒΑΝΟΥ από το 2011
ΜΑΡΙΑ ΓΚΕΡΤΣΟΥ από το 2013

Χορηγοί

ΠΥΡΝΑ (2011–2013)
ΙΟΛΗ ΠΑΚΗ από το 2011
ΤΑΣΟΣ ΑΒΕΡΩΦ από το 2011
ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΡΒΙΑΣ (2011)
ΕΦΗ ΑΒΕΡΩΦ από το 2011
THE JOHN S. FAFALIOS FOUNDATION (2014–2018, 2020–2021)
ΝΙΚΟΣ και ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΗΛΙΑΣΚΟΥ από το 2014
ΚΙΚΙΖΑΣ / ΜΕΛΙΣΣΑ (2014–2016)
ALPHA BANK (2016–2019)
ΓΙΩΡΓΟΣ και ΤΕΡΕΖΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ (2016)
ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Φ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ (2017–2018)
ΙΔΡΥΜΑ ΙΩΑΝΝΟΥ Σ. ΛΑΤΣΗ (2017–2018)
ΠΡΕΣΒΕΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ (2017–2019)
HSBC (2019–2020)
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΑΙΓΑΙΟΥ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ (2019)
ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΙΜΟΥ (2020)
AEGEAN AIRLINES χορηγός αερομεταφορών από το 2015

Υποστηρικτές

Έλενα Αβέρωφ, Ανδρέας και Αλεξάνδρα Βουρέκα – Πεταλά, Μαίρη Γεωργιάδη, Λεωνίδας Γονέος, Άννα Δαμιανίδη, Χριστίνα Δρακοπούλου, Παναγιώτης Δράκος, Μαρία Εμπειρίκου, Μιχάλης Ζολώτας, Μάρω Ηπιώτου, Κώστας Κατσίγερας, Μαίρη Κίκιζα, Σούζη Κορκού, Άριτος Κοροπούλης, Μαρίνα Κουρεμένου, Δήμος Μαντζούνης, Jennifer Μιχαηλίδου (μεταφράσεις), Olziersky – Χαραμή, Γιάννης και Σίλα Πανά, Μέτα Πανιάρα, Μιράντα Πεσμαζόγλου, Στέφανος και Πάκη Πεσμαζόγλου, Ελένη Σαρόγλου Maura Strigini, Νίκος και Λύντια Τρίχα, Μιχάλης και Μέλπω Φωτιάδη, Σμαρούλα Χαδιώ, οι μαθήτριες Άννα Αβέρωφ, Μάρτα Αβέρωφ, Apolline Goddard, Eva Magny, Jacotte Monroe, Astrid Saint-Marc, Soraya Saint-Marc και άλλοι επώνυμοι και ανώνυμοι υποστηρικτές

Διοικητικό Συμβούλιο 2021

Έφη Αβέρωφ-Μιχαηλίδου, Πρόεδρος ΔΣ, Εκτελεστικό Μέλος

Όλγα Καλογρηάδου, Αντιπρόεδρος

Λήδα Μασούρα, Γραμματέας

Πάρις Μέξης, Μέλος

Δημήτρης Μπουζάνης, Μέλος

Νίκος Τσούχλος, Μέλος

Γιούρι Αβέρωφ, Μέλος

Πολλές ευχαριστίες

Το ΔΣ της POLYPHONICA ευχαριστεί θερμά

- τα μέλη του Συλλόγου Φίλων της Σχολής Χίλλ, τη Μίννη Καρρά και τον Ανδρέα Αλιβιζάτο οι οποίοι από την αρχή αγκάλιασαν την Polyphonica και προσφέρουν μέχρι σήμερα κατάλληλο χώρο για τα μαθήματα της χορωδίας,
- το Σύλλογο Οι Φίλοι της Μουσικής και το Μέγαρο Μουσικής Αθηνών που μας παρέχουν κατάλληλες αίθουσες για τη διεξαγωγή μαθημάτων αλλά και που μας προσκαλούν συχνά να συμμετέχουμε σε μουσικές εκδηλώσεις,
- τον Νίκο Τσούχλο για τις πόρτες του Ωδείου Αθηνών που είναι πάντα ανοιχτές για τη χορωδία
- και τους γενναιόδωρους χορηγούς, υποστηρικτές και φίλους, που χωρίς αυτούς δεν θα μπορούσε να ανθίσει η POLYPHONICA.

Ευχαριστούμε επίσης

- την Μαρία Μπανούτα για τις φωτογραφίες στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης (σελ.30, 33, 42)
- τον Μύρωνα Παυλή για τις φωτογραφίες της Polyphonica Aegean (σελ. 4-5, 27, 60-61)
- και τον Νίκο Νικολόπουλο για τις φωτογραφίες στο Μέγαρο Μουσικής (σελ. 6-7, 25, 34)

Δημοτικό Θέατρο Μυτιλήνης 19/02/2017
POLYPHONICA AEGEAN, συνάντηση Χορωδιών Μυτιλήνης με τη Μαρίζα
Βαμβουκλή και το Γιώργο Γέργο

Η POLYPHONICA έχει πάρει την συγκατάθεση των γονέων και κηδεμόνων για τη χρήση φωτογραφιών στις οποίες εμφανίζονται τα παιδιά τους.

Σχεδιασμός εντύπου: we design

